

Advocaatje...

...leef je nog?

Gemaakt door: L. de Waal
www.cts-producties.nl

Advocaatje leef je nog

Men. Bosma:	Achterdochtig, kritisch, opvliegend.
Mevr. Bosma:	Lief, zorgzaam, naïef.
Els	Dommig, onhandig, lui.
Harold de la Staire	Knullig, klets kop, onrustig.
Egbert Lankoor	Geslepen, gekrenkt, intelligent.
Everdiena Kloof	Manipulerend, bits, geïrriteerd.
Rechter van Branix	Ongeduldig, streng, stoer, brallerig.

Decor

Het toneelstuk speelt zich af op een advocaten kantoor. Het decor heeft twee deuren. Een links waar Els zit en de officiële ingang van het kantoor zit een deur in het midden waardoor Els, Harold en Egbert door binnen komen en weg gaan. Op het toneel staan twee bureaus (tafels). Links staat het bureau van Harold dat haaks op het publiek staat. In het midden staat het bureau van Egbert wat uitkijkt over het publiek. Achter Harold staat een boekenkast met boeken.

Tijdens de rechtszaak staan de bureaus in een V tegenover elkaar. Beide partijen zijn zo goed zichtbaar voor het publiek. Els zit dan apart en de rechter zit aan het hoofd met het gezicht naar het publiek.

Bedrijf 1

(toneel leeg)

ELS: *(komt op, jas aan en met tasje)* Goedemorgen... *(ziet dat er niemand is)* O nee... Is het weer zo ver! *(wacht even)* Ik ben weer op zaterdag op het kantoor gekomen. *(kijkt rond)* Dan ga ik maar weer naar huis. *(wil weg gaan)*

EGBERT: *(komt op, jas aan en een koffer in zijn hand, in de andere hand een bandrecorder)* Goedemorgen Els!

ELS: *(schrikt)* Wat doet u hier?

EGBERT: *(begrijpt haar niet)* Ik...? Ik werk hier...!

ELS: Maar het is toch zaterdag!?

EGBERT: Zaterdag? Nee, het is dinsdag!

ELS: Dinsdag?

EGBERT: *(lachend)* Ja. Bovendien als het zaterdag is wat doe je hier dan op kantoor?

ELS: Omdat er niemand was dacht ik dat het zaterdag was. Anders is iedereen er al als ik kom.

EGBERT: *(kijkt op zijn horloge)* Dat komt omdat je anders pas om tien uur komt, voor het eerst sinds je hier werkt, ben je op tijd!

ELS: *(verheugd)* Meent u dat!

EGBERT: Ja. Normaal kom je altijd te laat. *(wacht even)* Had je de klok op zomertijd gezet?

ELS: *(verbaasd)* Zomertijd?

EGBERT: Ja, dit weekend moest de klok een uur vooruit.

ELS: O, dat gedoe. *(maakt een wegwerp gebaar)* Daar doe ik nooit aan. Ik ga maar eens koffie drinken.

EGBERT: Ik heb gisteravond een brief gedictieerd op de bandrecorder. Wil je dat straks uit typen?

ELS: *(kijkt moeilijk)* Moet dat echt? Ik was niet van plan met de computer te werken vandaag.

EGBERT: *(verbaast)* Hoe dat zo?

ELS: Ik wil straks mijn nagels lakken en al ik dan ga typen beschadigen ze. Kan het morgen niet?

EGBERT: Nee, de brief moet vandaag weg.

HAROLD: *(komt op)* Hallo.

ELS: *(zucht)* Nou, leuk is dat. Wil ik eens een dagje rustig aan doen en dan komt dit er tussendoor. *(gaat af)*

HAROLD: Wat is er met haar?

EGBERT: *(spottend)* Ze is bang dat ze overwerkt raakt.

HAROLD: Zij? Dat zal wel nooit gebeuren. Wat doet ze eigenlijk zo vroeg op het kantoor?

EGBERT: Ze wist niet dat zomertijd ingegaan was.

HAROLD: Ze is dus per ongeluk op tijd? De wonderen zijn de wereld nog niet uit. *(gaat achter zijn bureau zitten)* Voor ik het vergeet: mijn vader wil aan het eind van deze week een evaluatie houden over het reilen en zeilen van de maatschap. Hij wil kijken of hij de zaak aan mij wil overdoen.

EGBERT: Vrijdag al?

HAROLD: Ja. Het zou mooi zijn als we dan iets groots hebben om aan mijn vader te laten zien. Een zaak die we hebben gewonnen of zo.

EGBERT: Ik heb geen zaak die deze week afloopt. Jij dan?

HAROLD: *(twijfelend)* Ik ook niet...

EGBERT: Behartig jij eigenlijk wel zaken?
 HAROLD: *(onzeker)* Nee, volgens mij niet. *(bedenkt zich dan)* O wel. De zaak Volkstra.
 EGBERT: Hoe staat het daarmee?
 HAROLD: Slecht. Ik heb er nog niks van gelezen. Ik vraag de rechter om uitstel. Ik heb het dossier al twee weken maar ik heb geen zin om te lezen. Ik moet drie ordners doorspitten.
 EGBERT: *(cynisch)* Zo maak je een goede indruk op je vader!
 HAROLD: Weet je, eigenlijk heb eigenlijk niet zo veel met de advocatuur. Mijn vader had het er al van jongs af aan over dat ik advocaat zou worden en zijn kantoor over zou nemen maar eigenlijk is het niks voor mij. Ik zou liever in de financiële wereld zitten. Maar ja, hoe leg ik dat aan hem uit? *(wacht even)* Eerst maar eens zien of ik de zaak kan overnemen. Misschien kan ik het daarna met winst weer verkopen. *(Egbert gaat aan het werk, Harold pakt recorder en spreekt in)* Brief aan Rechter van Buren. Middels dit schrijven vraag ik, advocaat Harold de la Staire, namens mijn client Dhr. Vlokstra uitstel van de hoorzitting die volgende week donderdag plaats zou vinden. Het dossier is pas vandaag aan ons ten inzage gegeven en de verdediging heeft meer tijd nodig om de zaak voor te bereiden. Er van uitgaande dat u hierdoor voldoende geïnformeerd bent, hoogachtend Harold de la Staire. *(doet recorder uit)* Zo, dat zit er ook op. Ik heb gisteren vijf brieven gedictieerd.
 EGBERT: Je bent er maar druk mee.
 HAROLD: *(drukt op een knopje op de telefoon)* Els?
 ELS: *(roept hard)* Ja?
 HAROLD: *(drukt knopje in)* Els, je kunt de speaker op de telefoon gebruiken dan hoef je niet zo te schreeuwen.
 ELS: *(schreeuwt)* Welk knopje?
 HAROLD: *(drukt knopje in)* Links boven!
 ELS: *(schreeuwt)* Die rode?
 HAROLD: Nee, die andere.
 ELS: *(schreeuwt)* Welke dan!?
 HAROLD: *(zucht, drukt knopje in)* Kan u even komen?
 ELS: *(schreeuwt)* Goed. *(komt op)* Je laat me telkens zo schrikken als u via de telefoon praat.
 EGBERT: Waarom gebruik je de speakerfunctie niet?
 ELS: Ik weet niet hoe dat werkt. Ik ben niet zo thuis in die technische snuffjes.
 HAROLD: Ik heb vijf brieven gedictieerd, wil je ze uittypen. *(reikt de recorder aan)*
 ELS: Wat moet ik hier mee?
 HAROLD: Ik heb het opgenomen op een bandje!
 ELS: *(vragend, twijfelend)* Aha... een bandje... *(gaat af)*
 HAROLD: *(vertwijfelt)* Wie heeft haar aangenomen?
 EGBERT: Dat was jij.
 HAROLD: Dat is ook zo. Wat heb ik me toen in mijn hoofd gehaald!
 EGBERT: Ze doet van alles als het maar niks met werk te maken heeft.
(beide werken door)
 ELS: *(komt op)* Euh, Harold ... *(loopt naar Harold toe)*
 EGBERT: Wat is er?
 ELS: *(laat het bandje zien met het lint er helmaal uit)* Hoe zit het nou met dat bandje?
 HAROLD: *(schrikt)* Wat heb je gedaan!?!

ELS: Je zei dat het op het bandje stond maar ik kreeg het lintje er niet goed uit.

HAROLD: (*Egbert begint te lachen, Harold pakt het bandje*) O, nee! (*boos*) Dat moest je ook helemaal niet doen. Ik kan het nu wel weg gooien. Heb ik voor niks het allemaal ingesproken.

ELS: (*kribbig*) Dan moet je zoiets ook niet aan mij geven. Dat is mijn werk helemaal niet.

EGBERT: Dat is wel het werk van een secretaresse!

ELS: (*stellig*) Daar heb ik dan nog nooit van gehoord. (*gaat af*)

HAROLD: (*boos*) Mooi is dat!

EGBERT: (*lachend*) Dat wordt zelf alles typen.

HAROLD: Ik heb wel wat beters te doen.

EGBERT: (*plagend*) Wat dan?

HAROLD: (*denkt na*) Euh... Ach, ik kan het net zo goed zelf doen. (*gaat af*)

EGBERT: (*als Harold het niet meer kan horen*) Ja, dan moet je werken voor je geld! Dat is eens wat anders dan dat je pappa alles voor je regelt.

ELS: (*roept*) Meneer Lankoor?

EGBERT: (*drukt op het knopje van de telefoon*) Wat is er Els?

ELS: (*schreeuwt*) Bezoek!

EGBERT: (*drukt op knopje, met een zucht*) Laat u het bezoek maar binnen komen.

RECHTER: (*komt op*) Hallo Egbert Lankoor!

EGBERT: (*verbaasd*) Van Branix, man! (*geven elkaar een hand*) Wat doe jij hier?

RECHTER: Ik hoorde dat je hier kantoor hield en ik was toch in de buurt, ik dacht laat ik hem eens op zoeken!

EGBERT: Hartstikke leuk man! Ga zitten. (*gaan beide zitten*) Hoe is het?

RECHTER: Goed! Ik mag niet klagen.

EGBERT: Hoe lang is het geleden dat we elkaar gesproken hebben? Twee jaar?

RECHTER: Zoiets wel denk ik. Het was op de reünie van ons dispuut Q.A.S.

EGBERT: Dat was een gave reünie! Wat een heerlijk feest was dat. Het deed me terug verlangen naar onze studententijd.

RECHTER: Wat wil je ook, ons dispuut staat bekend om zijn goede feesten. (*kijkt rond*) Dus hier werk je tegenwoordig.

EGBERT: Ja. Een dik jaar nu.

RECHTER: Werk je hier alleen?

EGBERT: Nee, ik werk hier met Harold de la Staire.

RECHTER: Harold? Bedoel je die van het dispuut K.S.A?

EGBERT: Ja die ja!

RECHTER: Hoe durf je!? Samenwerken met een dispuutgenoot van ons aartsrivaal. K.S.A. was onze grootse vijand op de universiteit.

EGBERT: Hij bood me aan om bij zijn kantoor te werken met een goed salaris dus heb ik het maar gedaan.

RECHTER: Het verbaasd me eigenlijk dat hij zijn bul gehaald heeft. Hij stond nou niet echt bekend om zijn kennis van de wetboeken.

EGBERT: (*kijkt om zich heen*) Tussen ons. Hij kan er ook geen bal van. Hij is met geluk en gesjoemel door alle tentamens heen gerold en nu heeft hij dit kantoor van zijn vader over kunnen nemen.

RECHTER: Aha. Dankzij pappie dus. Het verbaasde me al. Hij was de slechtste van ons jaar en jij de beste.

EGBERT: Geloof me, het is ook niet makkelijk met hem samen te werken. Ik doe de meeste zaken en als hij zaken doet, moet ik voorbereiden! Anders verliezen we

ze. Maar ja, het is de zaak van zijn vader. Ik weet zeker dat als ik een zaak tegen hem zou moeten voeren dat ik met gemak zou winnen. Met twee vingers in de neus!

RECHTER: Ik geloof je direct. Ik mag die vent niet. (*boos*) Hij heeft mijn jaguar total-loss gereden weet je nog! Ik had maanden lang gewerkt om het op te knappen. Een echte old-timer had ik. Al mijn maanden werk in een keer verwoest.

EGBERT: Ja, dat was een trieste zaak en er zijn nog wel meer dingen gebeurd tussen jullie of niet.

RECHTER: In de strijd tussen onze disputten zijn onze wegen elkaar een aantal keer ongelukkig gekruist ja.

EGBERT: (*lachend*) Dat zeg je nog netjes.

RECHTER: Ik heb gewoon iets tegen die vent. Dat jij het uithoud met hem te werken!

EGBERT: Het is wel een aardige vent op zich maar ik hoop dat zijn vader inziet dat het geen advocaat is en mij samen met hem de baas maakt van zijn kantoor. Daar hoop ik stiekem op.

RECHTER: Het zal wel zo rechtvaardig zijn. Jij hebt tenminste verstand van de wet. Dat kun je niet van hem zeggen. (*staat op*) Ik moet weer eens gaan.

EGBERT: Ik heb nog niet eens gevraagd wat jij tegenwoordig doet. Op welk kantoor zit jij!?

RECHTER: Ik zit niet meer bij een kantoor. Ik ben nu tot rechter benoemd!

EGBERT: (*verrast*) Rechter! Gefeliciteerd. Rechter van Branix is het dus.

RECHTER: Klopt. Dus misschien zie ik je nog wel eens in de rechtszaal.

EGBERT: Dat zou wel eens kunnen. Dat lijkt me wel apart.

RECHTER: (*lachend*) Zorg dan maar dat jij je zaakje goed voor elkaar hebt wat rechter van Branix is niet de makkelijkste! (*loopt naar de deur*)

EGBERT: Dat zal ik doen. Leuk dat je even langs kwam.

RECHTER: Is goed. Tot ziens! (*gaat af*)

EGBERT: Rechter. Wie had dat gedacht. (*gaat weer aan het werk*)

HAROLD: (*komt op*) Zo, twee brieven heb ik klaar. Het is al weer bijna tien uur.

EGBERT: (*schrikt*) Wat is het al zo laat. Dan moet ik bij een cliënt op bezoek. (*pakt zijn jas*)

ELS: (*schreeuwt*) Bezoek!

HAROLD: (*zucht*) Ze leert het ook nooit (*drukt op het knopje van de telefoon*) Laat ze maar binnen komen Els.

EGBERT: Ik ga er vandoor Harold.

ELS: (*komt op met meneer en mevrouw Bosma*) Deze mensen willen een rechtszaak aanspannen tegen hun buurvrouw en zoeken een advocaat.

HAROLD: (*kijkt naar Egbert*) U kunt dan het beste bij...

EGBERT: Ik moet weg Harold. Bovendien, je wilt toch een goede indruk op je vader! Doe jij deze zaak maar. (*gaat af met Els*)

HAROLD: (*twijfelend*) Euh ja. Nou gaat u zitten dan kunnen we overleggen.

MEN. BOSM: (*gaat zitten*) We hebben namelijk een geschil met onze buurvrouw en we willen juridische bijstand.

MVR. BOSM: Zou u ons misschien kunnen helpen?

HAROLD: Nou wij zeggen meestal het volgende tegen onze klanten: Advocaten De La staire & Co is al vanaf de jaren zestig een begrip in de advocatuur. De La Staire & Co onderscheid zich door gedrevenheid en een groot rechtvaardigheidsgevoel wat wij zullen inzetten om uw zaak tot een bevredigend einde af te sluiten. (*zegt dan heel snel en onverstaanbaar met een*

strak gezicht) Aan de term bevredigend kan geen rechtsgeldigheid ontleend worden. Als de cliënt vindt dat zijn of haar belangen niet bevredigend door ons zijn behartigt, verwijzen wij naar de algemene klachten procedure. (*glimlacht*)

(*stilte*)

MEN. BOSM: Wat zei u nou in het tweede gedeelte?

HAROLD: (*kijkt vragend*) Ik? Wat bedoelt u?

MVR. BOSM: U zei iets heel snel en onverstaanbaar.

HAROLD: O, dat! Ik zei: (*duidelijk verstaanbaar*) Aan de term bevredigend kan geen rechtsgeldigheid ontleend worden. Als de cliënt vindt dat zijn of haar belangen niet bevredigend door ons zijn behartigt verwijzen wij naar de algemene klachten procedure.

MEN. BOSM: Dus eigenlijk zegt u: Wij zullen ons best voor u doen maar als u niet tevreden bent kunt u de pot op!

HAROLD: (*zakelijk*) Dat is niet wat ik gezegd heb. (*denkt na*) Maar u zit er niet ver naast.

MEN. BOSM: Zullen we anders eerst eens naar een ander kantoor. Ik heb hier niet zo'n goed gevoel bij!

MVR. BOSM: Volgens mij zitten we hier wel goed. (*zenuwachtig*) We willen er gelijk bij zeggen dat we niet zoveel geld hebben om u te betalen.

HAROLD: O. Hoeveel hebt u te besteden...?

MVR. BOSM: We dachten aan maximaal zo'n duizend euro...

HAROLD: Per dag? Dat moet lukken.

MEN. BOSM: Nee, in totaal!

HAROLD: (*schrikt*) O. Nou, we zullen kijken wat we daar voor kunnen doen. Verteld u anders eerst wat precies het probleem is.

MEN. BOSM: Het is als volgt. Achter ons huis hebben wij een grote eik staan. Die staat er al jaren. Maar onze buurvrouw zegt dat het half op haar erf staat en dat het teveel schaduw geeft in haar tuin waardoor zij niet in de zon kan zitten.

MVR. BOSM: Zij zit namelijk graag in de zon moet u weten.

MEN. BOSM: (*tegen zijn vrouw*) Ben ik aan het vertellen of jij!

MVR. BOSM: Anders snapt die meneer het niet!

MEN. BOSM: Goed. Die boom stond dus grotendeels op ons erf maar een aantal takken hing over het erf van onze buurvrouw. Zij heeft vorige week een kennis van haar gevraagd om de takken die boven haar helft hang af te zagen. Toen die man dat deed is de boom uit evenwicht geraakt en op haar schuur gevallen. Verder geen gewonden of zo maar toch.

MVR. BOSM: Nou, de man die op de ladder stond had een zere knie.

MEN. BOSM: (*tegen zijn vrouw*) Daar gaat het niet om!

MVR. BOSM: Maar jij zei net dat er geen gewonden waren.

MEN. BOSM: Met een zere knie ben je niet gewond!

MEN. BOSM: (*kijkt geërgerd naar zijn vrouw*) Doordat de boom op haar schuur viel heeft ze schade die ze op ons wil verhalen. Dat is ongeveer 4000 euro zegt ze. Maar wij gaan dat echt niet betalen!

MVR. BOSM: Echt niet!

HAROLD: Dus als ik het goed begrijp eist uw buurvrouw een schadevergoeding en u wilt zich daar tegen verdedigen?

MEN. BOSM: Er is nog meer.

MVR. BOSM: Toe vertel hem dat er nog meer is.

MEN. BOSM: (*tegen zijn vrouw*) Dat wilde ik net gaan doen! (*tegen Egbert*) Er is meer!

MVR. BOSM: Precies er is meer.

MEN. BOSM: Wij hebben van de gemeente een boete gekregen voor kappen zonder vergunning... Kunt u dat geloven! Kappen zonder vergunning!

MVR. BOSM: Maar wij hebben die boom helemaal niet gekapt.

MEN. BOSM: Precies. Dat die boom er niet meer is, dat is de schuld van de buurvrouw. Daar hoeven wij toch niet voor te betalen!

HAROLD: Dus u wilt de schade van de schuur niet betalen en u wil dat de buurvrouw de boete betaald voor het kappen zonder vergunning?

MVR. BOSM: Precies!

MEN. BOSM: *(tegen zijn vrouw)* Ik zou het woord voeren. *(tegen Egbert)* Precies.

HAROLD: Ik zal kijken wat ik voor u kan doen. Wilt u wat drinken?

MEN. BOSM: Nou graag.

HAROLD: Wat wilt u drinken?

MEN. BOSM: Koffie graag. *(mevrouw Bosma knikt)*

HAROLD: *(drukt knopje in)* Els, zou je twee koffie en een thee willen brengen. *(tegen meneer Bosma)* Het is belangrijk dat we strategie gaan bepalen.

MEN. BOSM: Dat dacht ik ook.
(stilte, iedereen kijkt elkaar aan)

MEN. BOSM: Dat moet u toch doen?

HAROLD: *(schrikt)* Ik? O! Natuurlijk!

MVR. BOSM: U bent toch wel een advocaat?

HAROLD: Jazeker! Een strategie. *(denkt na)*

ELS: *(komt op met haar nagels gelakt en haar vingers uiteengespreid)* Koffie en thee?

MEN. BOSM: Lekker!

ELS: Het staat in de kamer hier naast en suiker en melk staan in het kastje er boven.
(wil weg lopen)

HAROLD: Maar jij zou het toch brengen?

ELS: Ik heb net mijn nagels gelakt, die moeten drogen. Bovendien als ze droog zijn kan ik het niks met mijn handen pakken want dan beschadigen mijn nagels.

HAROLD: Ik heb gevraagd of jij het hier brengt! Ik ben de strategie voor de rechtszaak aan het doornemen met familie Bosma.

ELS: *(loopt weg)* Ik koffie halen? Ik ben je sloofje niet! *(gaat af)*

HAROLD: *(meneer en mevrouw Bosma kijken verbaasd met open mond)* Euh. Dat doet ze anders nooit hoor...

MVR. BOSM: Laat u anders het drinken maar zitten. De strategie...

HAROLD: De strategie ja. *(staat op en loopt al denkend heen en weer terwijl meneer en mevrouw Bosma hem verwachtingsvol na kijkt)* Een strategie. *(stopt ineens)* Ik weet het!

MVR. BOSM: Nou?

HAROLD: *(wijst naar mevrouw Bosma)* We zeggen dat die boom niet van u is!

MEN. BOSM: *(verschrikt)* Wat!?

HAROLD: Het klassieke verweer: Laat hun maar bewijzen dat het uw boom is? Want als het niet uw boom is waarom zou u dan de schade moeten betalen!

MVR. BOSM: *(geschrokken)* Kan dat zo maar?

MEN. BOSM: *(boos)* Wat is dat voor een gezwets! Het is gewoon onze boom. Hij stond op ons erf en daarom is het onze boom. Dat weet zelfs de grootste onbenul!

HAROLD: *(geschrokken)* Is dat zo? *(lacht schaapachtig)* Haha, ik wilde jullie even testen.

MEN. BOSM: Heeft u wel ervaring met dit soort zaken?

HAROLD: O zeker wel. Heel veel ervaring.

MVR. BOSM: Echt?

MEN. BOSM: Hoeveel zaken heeft u al in uw carrière gedaan?

HAROLD: *(onzeker)* Ongeveer, twee.

MVR. BOSM: Hoe bedoelt u 'ongeveer' twee?

HAROLD: Een zaak alleen en een samen met drie andere advocaten.

MEN. BOSM: U weet er dus bar weinig van af als ik het zo goed begrijp.

HAROLD: *(weifelend)* Nou ja, ik heb wel het een en ander er over gehoord...

MEN. BOSM: *(cynisch)* O, echt!?

HAROLD: *(gehaast)* Maar ik heb ook advocatenseries op TV gezien over dit soort zaken.

MEN. BOSM: *(staat op)* Kom we gaan. Op zoek naar een echte advocaat!

HAROLD: Ik ben een echte advocaat... op zich.

MEN. BOSM: Jullie zijn hier gestoord!

MVR. BOSM: Rustig nou.

MEN. BOSM: Nee ik ben niet rustig. *(lopen naar de deur)* Stelletje gekken hier.

HAROLD: Wacht! Ik kan jullie helpen.

MVR. BOSM: *(draait zich om)* Hoe dan?

HAROLD: Ik zal deze zaak voor jullie winnen... En... ik ... *(bijt op zijn lip)* Doe het wel gratis... Denk ik... Misschien... Eventueel

MVR. BOSM: Hij wil het gratis doen!

MEN. BOSM: *(boos)* Ik wil niks meer met hem te maken hebben.

MVR. BOSM: We kunnen het proberen. Voor dit geld vinden we nooit een andere advocaat.

HAROLD: Om eerlijk te zijn. U bent al dik over die duizend euro heen!

MEN. BOSM: Wat!?

HAROLD: *(onverstoorbaar)* Binnenkomen is al driehond euro.

MEN. BOSM: Dat meen je niet.

HAROLD: *(onverstoorbaar)* Koffie en thee is nog eens honderd euro.

MVR. BOSM: Maar dat hebben we niet eens gehad!

HAROLD: Bovendien, *(kijkt op zijn horloge)* we hebben nu hier ook al tien minuten gepraat en dat is ook niet gratis.

MEN. BOSM: Jij belooft dat je het helemaal gratis doet?

HAROLD: Het is evident dat, als het moment daar is, ik kenbaar zal maken of ik mijn werk onbezoldigd of niet heb gedaan.

(stilte, meneer en mevrouw Bosma kijken vragend)

MVR. BOSM: Wat zei u net?

HAROLD: Het is evident dat, als het moment daar is, ik kenbaar zal maken of ik mijn werk onbezoldigd of niet heb gedaan.

MEN. BOSM: *(komt dreigend op Egbert afgelopen)* We hebben je wel verstaan maar wat betekend dat!

HAROLD: *(vlucht geschrokken achter zijn bureau)* Dat betekend dat ik nog niet weet of ik het gratis doe maar *(wordt bang)* ik krijg het idee dat ik het wel gratis ga doen!

MVR. BOSM: Maak die meneer niet zo bang.

HAROLD: *(bang)* Ik ben niet bang.

MVR. BOSM: Laten we het nou maar doen. Hij zal vast wel een goede advocaat wezen.

MEN. BOSM: Misschien is dit de stomste fout die ik ooit zal maken maar ik geef je nog een kans.

HAROLD: *(steekt zijn hand uit)* U zult er geen spijt van krijgen meneer.

MEN. BOSM: *(negeert Egberts hand)* Wat gaan we nu doen?

HAROLD: Het lijkt mij het beste dat u alle stukken die u hebt ontvangen wat betreft deze zaak mij ter inzage geeft zodat ik ze kan bestuderen

MVR. BOSM: Dat is goed. Pakt papieren uit haar tas. Hier hebt u ze. Als we nieuwe stukken krijgen dat zullen we ze zo snel mogelijk doorgeven.

HAROLD: En uw buurvrouw, hoe is haar naam?

MEN. BOSM: Heks!

HAROLD: (*schrijft op*) H E K S, en haar voornaam?

MVR. BOSM: Nee ze heet Everdiena Kloo.

HAROLD: Everdiena Kloo Heks, wat een rare naam.

MEN. BOSM: Ze heet geen heks maar ze is het!

HAROLD: O, dat is haar beroep.

MVR. BOSM: Nee, mijn man is boos op haar daarom zegt hij dat!

HAROLD: (*kijkt niet begrijpend naar meneer Bosma*) O, (*lachend*) U maakt een grapje! Hahahaha. Die houden we er in.

MEN. BOSM: (*geïrriteerd*) Moet er nog meer gebeuren?

HAROLD: Weet u ook wie de advocaat van uw buurvrouw is?

MVR. BOSM: Nee, ik zal dat nog even aan haar vragen.

HAROLD: Ik hoor het wel. Wilt u bij mijn secretaresse een nieuwe afspraak maken?

MVR. BOSM: (*staat op*) Bedankt dat u ons gratis wil helpen. Tot ziens! (*gaan samen af*)

HAROLD: Tot ziens. (*valt met een zucht in zijn stoel*) Wat heb ik mij op de hals gehaald? Ik moet Harold maar eens lief aankijken en zijn hulp in roepen want anders word dit een zaak van niks.

MEN. BOSM: (*komt op met zijn vrouw en een briefje in zijn hand*) Uw secretaresse is er niet.

HAROLD: Is ze er niet?

MVR. BOSM: Ze heeft een briefje achtergelaten.

MEN. BOSM: (*leest voor*) Ik ben even weg mijn hond uit laten, daarna ga ik naar de kapper. Als ik daar klaar ben is het mijn lunchpauze. Daarna ben ik weer op kantoor rond half één. Groeten Els. PS: Als het mooi weer is kom ik later, zo rond half twee (*wacht even*) of half drie. Uiterlijk vier uur ben ik wel weer terug.

HAROLD: (*zucht*) Ik vraag me af waarom ik haar nog loon betaal.

MVR. BOSM: Hoe moet het nu met de afspraak?

HAROLD: Els, (*denkt even*) waarschijnlijk ikzelf dus, belt u nog wel over de afspraak.

MVR. BOSM: Goed, tot ziens. (*gaan samen af*)

HAROLD: (*zakt met zijn hoofd in zijn armen*) Wat een kantoor! Schiet mij maar lek.

EGBERT: (*komt op*) Hallo. Lig je te slapen?

HAROLD: (*schrikt*) Nee. Natuurlijk niet, ik was een strategie aan het overdenken.

EGBERT: Laat me raden, je hebt mijn hulp nodig.

HAROLD: (*stoer*) Wat? Jouw hulp nodig. Dat kan ik gemakkelijk in mijn eentje!

EGBERT: (*droog*) Dat zou voor het eerst zijn dan.

HAROLD: Ik weet dat ik jou wel vaak bij mijn zaken heb betrokken maar dat was meer om jou een idee te geven van wat er zich allemaal afspeelt op een advocatenkantoor.

EGBERT: (*spottend*) Is dat zo. Dus je had mijn adviezen toen helemaal niet nodig...?

HAROLD: Euh, nee. Ik had dan zelf bedacht wat het beste was maar ik liet jou nadenken wat mogelijk was om te kijken of je het zelfde idee had als wat ik had.

EGBERT: (*spottend*) Natuurlijk. Heb je al een strategie bedacht?

HAROLD: (*twijfelend*) Euh jaaaa! (*staat op*) Maar dat is allemaal zo ingewikkelde materie, daar val ik je nu niet mee lastig. Trouwens, Els is er vandoor.

EGBERT: Is ze er niet meer?

HAROLD: Nee, er lag een briefje dat ze weg was de hond uitlaten en dat ze niet wist wanneer ze weer terug zou zijn.

EGBERT: Het is ook wat moois met haar.
 HAROLD: Ik moet er nu vandoor, ik heb straks een lunchafspraak en daarna ben ik hier weer. *(pakt zijn jas)* Tot ziens.
 EGBERT: Tot ziens. *(gaat zitten)* zo dan kan ik eens lekker rustig aan het werk. Geen malloten die mij afleiden. *(gaat aan het werk, kijkt in wat papieren)* Waar heb ik die ordner nu gelaten? *(loopt naar de kast, mvr Kloo komt op en loopt op Egbert af)* Hier is hij. *(draait zich om en schrikt van mvr Kloo)* Help!
 MVR KLOO: *(schrikt van Egbert)* Help!
 EGBERT: Wat doet u hier?
 MVR KLOO: *(bits)* Mij rot schrikken, nou goed! *(wacht even)* Dit is toch een advocatenkantoor? Wat zou ik komen doen op een advocatenkantoor!? Ik wil een advocaat natuurlijk!
 EGBERT: Een advocaat! Maar dat kan. Gaat u zitten. *(loopt naar zijn bureau)*
 MVR KLOO: Ik was ook niet van plan te blijven staan.
 EGBERT: *(lacht gemaakt)* Hahaha. Zal ik mij voorstellen. *(geeft hand)* Egbert Lankoor.
 MVR KLOO: Everdiena Kloo.
 EGBERT: Waarmee kan ik u van dienst zijn?
 MVR KLOO: Ik heb een geschil met mijn bureu. Hun boom is op mijn schuur gevallen en zij willen de schade niet betalen. Bovendien is iemand gewond geraakt en die heeft dokterskosten moeten maken die ik ook op hen wil verhalen.
 EGBERT: Zijn er nog meer dingen?
 MVR KLOO: *(bits)* Dit lijkt me wel genoeg dacht ik!
 EGBERT: Ja, natuurlijk. Dit is al vervelend genoeg!
 MVR KLOO: Kunt u wat met deze zaak denkt u?
 EGBERT: Zoals het mij nu in de oren klinkt moet het lukken. Deze zaak zou bij wijze van spreken bij voorbaad al gewonnen zijn.
 MVR KLOO: Mooi. Ik zou het ook niet accepteren dat u het verprutst. Het gaat namelijk om een flink bedrag. 4000 euro voor de schuur en 245 euro aan dokterskosten.
 EGBERT: Mevrouw Kloo, ik zou graag nog een aantal gegevens willen weten van u. Onder andere de rekening van de dokter en een precieze omschrijving van wat gebeurd is volgens u.
 MVR KLOO: Ik heb al wat meegenomen voor u. *(geeft papieren)* Alstublieft.
 EGBERT: Dank u wel. Ik zal de zaak uitvoerig voor u bestuderen en dan nodig ik u uit voor een gesprek met mij waarin we kijken welke stappen we gaan nemen. Proberen we te schikken, gaan we naar de rechter of zijn er andere opties?
 MVR KLOO: Wanneer weet u dat?
 EGBERT: Ik denk binnen een paar dagen. Heeft u nog vragen?
 MVR KLOO: Nee het is wel goed zo denk ik. *(staat op)* Ik wil nog wel even duidelijk stellen dat ik geen mislukking duld!
 EGBERT: Zoals ik de zaak nu zie kan het haast niet anders dan dat u de zaak wint.
 MVR. KLOO: Daar vertrouw ik dan op!
 EGBERT: *(begeleid mvr Kloo naar de deur)* Weet u trouwens ook wie de advocaat van uw bureu is?
 MVR KLOO: Nee. Ik zal het hun vragen. Tot ziens. *(gaat af)*
 EGBERT: Wie hun advocaat ook is, ik maak gehakt van hem!

-- DOEK --

Bedrijf 2

(Egbert is al op en is achter zijn bureau aan het werk)

HAROLD: *(komt op)* Goede morgen.

EGBERT: Een hele goede morgen!

HAROLD: Ben je nu al bezig?

EGBERT: Ik ben nu druk bezig met een nieuwe zaak.

HAROLD: Een nieuwe zaak? Lukt het? *(hangt zijn jas op en gaat aan zijn bureau zitten)*

EGBERT: Ja, gaat goed. Ik heb gisteren toen jij weg was ook nog een zaakje aangenomen.

HAROLD: Is dat zo?

EGBERT: Ja, het is een makkelijke zoals het er nu uitziet. Die heb ik zo gewonnen.

HAROLD: *(verheugd)* Mooi, dat zal een goede indruk maken op mijn vader. We zijn allebei bezig met een zaak en zoals het er naar uit ziet is de zaak die ik aangenomen heb ook een peulenschilletje. Ik probeer het voor vrijdag af te ronden dan kan ik de resultaten direct aan mijn vader laten zien.

EGBERT: Dat is een goed idee! Ik zal ook proberen het dan af te hebben.

ELS: *(komt op)* Goede morgen.

EGBERT: Goede morgen

HAROLD: We waren je gisteren kwijt!

ELS: Ik was de hond aan het uitlaten en daarna was ik vergeten om weer hierheen te komen. Sorry.

EGBERT: Vergeten...!?

ELS: *(geïrriteerd)* Ja vergeten! Jij vergeet toch ook wel eens wat!

EGBERT: Ja, maar niet om naar mijn werk te gaan!

ELS: Dat kan toch iedereen gebeuren. Het belangrijkste is in ieder geval dat ik er nu wel ben, toch?.

EGBERT: Dat is waar. Zou je zo koffie willen brengen?

ELS: *(loopt af)* Doe het lekker zelf!

EGBERT: *(beteuterd)* Tja... Zal ik maar koffie halen dan...?

HAROLD: Lijkt me een goed idee want als we op Els gaan wachten kan het nog wel eens lang gaan duren vrees ik.

EGBERT: Melk en suiker?

HAROLD: Ja lekker. Ondertussen bel ik even wie de advocaat van de tegen partij is. *(Egbert gaat af, Harold pakt de telefoon)* Dag mevrouw Bosma, u spreekt met Harold de la Staire... Nee ik bel niet voor de wasmachine... Nee, ik ben uw advocaat, u bent gisteren bij mij op kantoor geweest... Ja die ja. Dat ben ik. Ik bel u om te vragen wie de advocaat van uur buurvrouw is zodat ik contact op kan nemen. ... U hebt het nagevraagd!? Hoe zegt u? E Lankoor is de advocaat en de buurvrouw is mevrouw Kloo. Goed bedankt dan zal ik contact opnemen en kijken wat hun standpunten zijn. ... Is goed bedankt mevrouw Bosma.

EGBERT: *(komt op met twee kopjes koffie)* Zo hier is de koffie.

HAROLD: Zeg heb jij familie die ook in de advocatuur zit?

EGBERT: Ja, een achterneef.

HAROLD: Hoe heet die dan.

EGBERT: Wilbert de Vries.

HAROLD: Niet Lankoor?

EGBERT: Nee het is familie van mijn moeders kant. Hoezo?

HAROLD: De advocaat van mijn tegenpartij is een of andere E. Lankoor. Toevallig he!?

EGBERT: *(denkt na)* Ja...

HAROLD: Ach, maakt niet uit hoe hij heet. Ik win het toch wel.

EGBERT: *(bedachtzaam)* Hoe heet jou cliënt?

HAROLD: Bosma, meneer en mevrouw Bosma.

EGBERT: *(begint te glimlachen omdat hij het door heeft)* Bosma dus. Heeft het iets te maken met een boom?

HAROLD: Ja, een of ander akkefietje met omgezaagde boom en wat schade. Zo'n dertien in een dozijn zaak. Ik heb al wat uitgezocht en als jij zo even wil kijken om jou licht er over te laten schijnen dan nodig ik ze uit om de tactiek te bespreken.

EGBERT: Dat zal helaas niet gaan, confrère.

HAROLD: Hoezo, ben je straks weg?

EGBERT: Als advocaat van de tegenpartij wil je vast je strategie in deze zaak niet prijsgeven...

HAROLD: *(verbaasd)* ...Advocaat van de tegenpartij?

EGBERT: E. Lankoor ... Ik ben E. Lankoor en ik verdedig mevrouw Klool!

HAROLD: *(geschrokken)* Wat? Jij!

EGBERT: *(droog)* Ja, ik. Het ziet er naar uit dat we het tegen elkaar op moeten nemen!

HAROLD: *(geschrokken)* Dat meen je niet. Maar hoe moet ik dan? ... Ik kan jou niet...

EGBERT: *(spottend)* De zaak was toch een makkie zei je. Nou, dan zul je het allemaal wel alleen af kunnen neem ik aan!

HAROLD: *(twijfelt maar wil dat niet laten merken)* Ja hoor... Ik ben zeker van mijn zaak... op zich. Maar ik vind het altijd een goed streven om een ander er naar te laten kijken want soms zie je toch iets over het hoofd.

EGBERT: Het zal wel zonder moeten want anders hebben we belangenverstrengeling en dat is niet zo goede reclame voor ons kantoor.

HAROLD: Dat kunnen we niet hebben.

EGBERT: Dus we zijn tegenstanders geworden in deze zaak!

HAROLD: Ja, raar hè.

ELS: *(komt op met koffie)* Koffie is klaar.
(Egbert en Harold zitten allebei verbaasd te kijken)

ELS: *(geërgerd)* Wat zitten jullie te kijken!? Is het niet goed? *(wacht even, zucht)* Jullie drinken thee, dat is het zeker! *(wil spullen weer mee nemen)*

HAROLD: Nee, wacht. Wij drinken wel koffie maar we hadden er niet op gerekend dat jij koffie zou brengen.

ELS: Geen koffie brengen? Hoe komen jullie daarbij? Jullie hadden het mij toch gevraagd? *(ziet dan dat ze al koffie hebben)* Hebben jullie al? Dat is ook mooi! Mij voor niks koffie laten halen. Ik ben jullie sloofje niet!

EGBERT: We dachten dat je het niet zou halen en hebben toen zelf gehaald...

ELS: Mooi is dat. *(ziet de boekenkast)* Hebben jullie een nieuwe kast?

HAROLD: *(verbaasd)* Deze kast...? Die hebben we al drie jaar daar staan!

ELS: *(loopt naar een boekenkast)* Wat een dikke boeken zeg.

HAROLD: *(stoer)* Ja die hebben wij allemaal in ons hoofd zitten!

ELS: Echt!? Dat lijkt me echt moeilijk.

HAROLD: Ach ja. In het begin is het moeilijk maar wij advocaten ontwikkelen een tweede natuur voor dat soort dingen. We zijn een soort van spons die alle informatie opzuigen.

ELS: *(kijkt een boek in)* Wat een ingewikkelde taal staat er in. Mag ik eens zo'n boek doorlezen?

HAROLD: Voor thuis?

ELS: Nee voor nu. Ik heb toch niks te doen.

EGBERT: Niks te doen!?! En die verslagen dan die ik je vanochtend heb gegeven?
 ELS: *(zuchtend)* Jullie denken zeker dat ik niks doe! Ik heb die verslagen al lang op de brievenbus gedaan!
 EGBERT: *(roept het uit)* Op de brievenbus! Dat waren belangrijk rechtbankverslagen die ingevoerd moesten worden in de computer!
 ELS: O. Ik vond het al zo raar dat er geen adres op de enveloppe stond.
 HAROLD: Misschien blijven ze achter op het postkantoor als er geen adres op staat. Je zou daar kunnen kijken.
 EGBERT: Ik moet ze terug hebben. *(tegen Els)* Zou je naar het postkantoor willen gaan om te kijken of de enveloppen daar zijn.
 ELS: *(verbaast)* Ik? Het zijn mijn verslagen niet. Ga lekker zelf. *(tegen Egbert)* Ik neem dit boek mee om te lezen. *(gaat af)*
 EGBERT: *(staat op)* Ik moet dit direct gaan regelen. *(cynisch)* Fijn een secretaresse. Het scheelt mij geen tijd. Het kost mij tijd!
 HAROLD: Ik moet anders maar eens met haar praten.
 EGBERT: Lijkt mij ook. Jij bent de verantwoordelijke hier. Een functioneringgesprek is misschien een idee... *(gaat af)*
 HAROLD: *(zuchtend)* Dit is me mijn dagje wel. *(denkt na)* Hoe kan ik nou ooit van Egbert die zaak winnen. Ik moet me maar eens goed voorbereiden. *(pakt wat boeken uit de kast en bladert daar wat in)* Tja... *(zucht)* Hoe moet ik dit nu aan pakken. *(gaat weer achter zijn bureau zitten en pakt een Donald Duck)* Eerst maar een even wat ontspanning. Daarna het harde werk.
(Harold bladert wat in het blad)
 MVR. KLOO: *(komt op)* Goede morgen.
 HAROLD: *(staat op)* Dag, kan ik u ergens mee van dienst zijn?
 MVR. KLOO: Ja ik ben mevrouw Kloo en ik kwam voor de heer Lankoor, mijn advocaat.
 HAROLD: Mijn collega is er helaas op dit moment niet, kan ik een boodschap doorgeven?
 MVR. KLOO: Nou ik wilde hem eigenlijk persoonlijk spreken. Kan hij mij bellen? Er zijn namelijk nieuwe ontwikkelingen in de zaak.
 HAROLD: U wilt dat hij u belt? Ik zal het doorgeven mevrouw Kloon!
 MVR. KLOO: *(boos, slaat met haar handtas)* Kloon, Kloon? Everdiena Kloo! Kloo is mijn naam vlegel! Heb je geen respect voor oudere mensen!?
 HAROLD: *(weert de klappen af)* Duizendmaal excuses mevrouw Kloo. Het spijt me. Ik bedoelde het niet zo.
 MVR. KLOO: *(bits)* Dat moest er ook nog eens bij komen. Dit zijn toch geen manieren!
 HAROLD: U hebt helemaal gelijk. Excuses. Ik weet niet hoe het kon gebeuren.
 MEN. BOSM: *(komt op stormen)* Waar is mijn advocaat!
 MVR. BOSM: *(komt achter haar man aan op rennen)* Rustig nou, rustig nou!
 MEN. BOSM: Ik ben niet rustig! *(tegen Harold)* Die zaak tegen onze buurvrouw heeft een staartje gekregen.
 ELS: *(komt op)* Sorry maar ik kon ze niet meer tegenhouden.
 HAROLD: Is al goed Els. *(tegen meneer Bosma)* Wat is er aan de hand?
 MEN. BOSM: Die heks die naast ons woont, heeft mij aangevallen. Ze heeft me mishandeld.
 MVR. KLOO: Ik heb je helemaal niet mishandeld!
 MEN. BOSM: *(ziet nu pas dat mevrouw Kloo er is)* Wat doet zij hier!?
 MVR. KLOO: *(boos)* Jij kwam bij mij aan de deur ophef maken!
 MEN. BOSM: *(boos)* Jij sloeg mij!
 MVR. KLOO: En dat doe ik zo nog een keer! *(geeft meneer Bosma een tik met haar tas)*
 MEN. BOSM: Doet ze het weer! *(wil mevrouw Kloo te lijf)*

MVR. BOSM:(*houd haar man tegen*) Rustig nou, rustig nou.

MVR. KLOO: Kom dan! Ik kan je hebben...! (*wil meneer Bosma te lijf*) Vlegel!

ELS: (*houd mevrouw Kloo tegen*) Niet doen. Niet doen.
(*Els, meneer en mevrouw Bosma en mevrouw Kloo staan tegen elkaar aan te duwen*)

HAROLD: Kalm mensen. Kalmte.

ELS: Kijk uit voor mijn nagels een mijn nieuwe blouse.

MVR. BOSM:(*tegen haar man*) Rustig nu, denk om je bloeddruk!

MVR. KLOO: Kom dan, vlegel. Durf je wel tegen een oude vrouw. Ik ben niet bang voor je!

HAROLD: (*wil mevrouw Kloo apart nemen*) Rustig mevrouw.

MVR. KLOO:(*slaat Harold met haar tas*) Blijf van me af, vlegel.

MVR. BOSM:(*brengt haar man tot bedaren*) Laten we dit als volwassenen oplossen. We kunnen er toch over praten?

ELS: O, nee. Ik heb een nagel gebroken.

HAROLD: Laten we allemaal even diep adem halen en tot rust komen. Els wil jij even thee en koffie halen dan kunnen we rustig alles eens op een rijtje zetten.

ELS: Koffie halen!? Ben je gek. Ik moet nodig naar de nagel studio om mijn nagel te laten verzorgen. (*gaat af*)

HAROLD: Dan proberen we zonder koffie of thee er uit te komen. Wat is het probleem?

MEN. BOSM:(*nog buiten adem*) Wij willen een boom terug op de plek waar onze boom eerst stond.

HAROLD: Geen probleem lijkt me.

MEN. BOSM:Maar dat gaan wij niet betalen. Dat doet zij maar. (*wijst naar mevrouw Kloo*)

MVR. KLOO:Je krijgt van mij geen cent!

MVR. BOSM:Wij dachten: Onze buurvrouw heeft onze boom gekapt, laat haar maar betalen voor een nieuwe!

MVR. KLOO:Over mijn lijk!

MEN. BOSM:(*grimmig*) Dat kan geregeld worden.

HAROLD: Als ik het goed begrijp eist u van uw buurvrouw een boom ter vervanging van uw oude boom

MVR. BOSM:Precies.

HAROLD: Ik stel voor dat we dit gewoon bij de al bestaande zaak voegen en dat we de rechter daar een uitspraak over laten doen.

MVR. BOSM:Dat lijkt me goed.

MEN. BOSM:(*boos*) Ik wil dat geregeld zien!

HAROLD: Ik zal mijn best doen.

MVR. BOSM:Kom, dan gaan we.

MEN. BOSM:(*kijkt dreigend naar mevrouw Kloo*) U bent nog niet van ons af.

MVR. KLOO:U ook nog niet van mij. (*heft haar hand met haar tasje*)

MVR. BOSM:Gegroet! (*gaan samen af*)

HAROLD: Ik neem aan dat u over dit onderwerp ook met uw advocaat wilde spreken.

MVR. KLOO: Klopt.

HAROLD: Ik zal het doorgeven. (*steekt hand uit naar mevrouw Kloo*) Tot ziens... (*mevrouw Kloo loopt zonder iets te zeggen af*)

HAROLD: Ze is echt een heks... (*draait zich om*)

MVR. KLOO:(*komt op zonder dat Egbert het hoort en geeft hem een tik met zijn tas*) Dat hoorde ik dus, vlegel. (*gaat weer af*)

HAROLD: (*wrijft over zijn hoofd*) Au. Ik moet wat beter op mijn woorden passen. (*gaat achter zijn bureau zitten*) Wat een zaak. Dit wordt hoe langer hoe gekker.

ELS: (*komt op*) Ik wil het over mijn nagels hebben.

HAROLD: (*zucht*) Het kan dus nog gekker.

ELS: Mijn nagels zijn gebroken en ik moet naar de manicure maar dat kan ik wel declareren toch!?

HAROLD: Hoezo?

ELS: Ik heb deze verwonding opgelopen tijdens mijn werk en daarom zou ik het moeten kunnen declareren.

HAROLD: Geen sprake van!

ELS: Volgens artikel 146 lid b heb ik het recht om schade aan lijf, leden of persoonlijke bezittingen dat is opgelopen bij uitvoer van werk, te declareren .

HAROLD: (*verbaast*) Wat!?

ELS: Je hoorde toch wat ik zei.

HAROLD: Hoe weet jij zulke dingen?

ELS: Dat heb ik net toevallig gelezen. Ik neem aan dat je geen bezwaar maakt tegen het betalen van de manicure. (*loopt naar de deur*) Ik geef je de rekening straks.

HAROLD: (*verbaasd*) Euh... goed.

ELS: (*stopt bij de deur*) Trouwens, als ik zo gevaarlijk werk heb dat mijn nagels breken kan ik wel gevaren toeslag krijgen bovenop mijn loon. (*gaat af*)

HAROLD: (*zucht, gaat met zijn hoofd op zijn bureau liggen*) Wat een dag, wat een dag.

EGBERT: (*komt op*) Zo lig je weer te slapen. Jij doet ook niks de hele dag. O ja, die zaak die je hebt aangenomen is ook zo gemakkelijk, daar hoeft je niks voor te doen!

HAROLD: Je weet niet hoe zwaar mijn ochtend was!

EGBERT: Vertel.

HAROLD: Ik ben geslagen, moest bemiddelen in een gevecht en ben met wetteksten om de oren geslagen.

EGBERT: Dat is nogal wat. Wat is er gebeurt?

HAROLD: Mevrouw Kloo, jou cliënt, noemde ik per ongelijk mevrouw Kloon.

EGBERT: Dat meen je niet!

HAROLD: Ja echt.

EGBERT: Zo ga je toch niet om met onze cliënten!?

HAROLD: Het ging per ongelijk! Ik versprak me.

EGBERT: (*boos*) Niet te geloven! Zo verliezen wij klanten! Ik denk niet dat jou vader dat een goed idee vind.

HAROLD: Ik heb het al lang weer goed gemaakt met haar.

EGBERT: Maar je had nog meer beleefd?

HAROLD: Terwijl mevrouw Kloo hier was kwamen mijn cliënten binnen. Er was iets gebeurd tussen hun en toen ze elkaar hier ontdekten gingen ze met elkaar op de vuist. Els en ik konden ze nog net uit elkaar houden anders waren er gewonden gevallen. Maar Els brak haar nagel en heeft mij toen met het wetboek in de hand uitgelegd dat ze recht had om haar manicurebezoek te declareren.

EGBERT: Klopt, schade dat door werkzaamheden is veroorzaakt aan lijf en leden kunnen verhaald op de werkgever worden. Artikel 146 (*denkt even*) lid b geloof ik.

HAROLD: Hoe weet jij dat?

EGBERT: (*hoogmoedig*) Ach ja, je bent advocaat of niet. Hoe is het met onze zaak?

HAROLD: Onze zaak?

EGBERT: Ja. Weliswaar staan we tegen over elkaar maar het is toch onze zaak.

HAROLD: O, zo. Ach het gaat wel redelijk. Er is trouwens een nieuwe ontwikkeling in de zaak gekomen.

EGBERT: (*sarrend*) Je geeft het op!?

HAROLD: (*sarcastisch*) Haha. Natuurlijk niet. Een zaak die ik met twee vingers in de neus kan winnen geef ik niet op.

EGBERT: Opschepper! Wat is die nieuwe ontwikkeling dan?

HAROLD: Mijn cliënten eisen dat jou cliënten de kosten betaald van het plaatsen van een nieuwe boom.

EGBERT: (*lachend*) Hahaha. Die is goed.

HAROLD: (*onzeker*) Wat is er, wat lach je?

EGBERT: (*lachend*) Wat een kansloos voorstel!

HAROLD: (*onzeker*) Hoezo, wat bedoel je?

EGBERT: Als je daarmee bij een rechter aan komt neemt die je nooit serieus. Je hebt het hun toch wel afgeraden om deze eis op te laten nemen!

HAROLD: (*onzeker*) Nee, hoezo?

EGBERT: Die stakkers. Kansloos!

HAROLD: (*geërgerd*) Wat bazel je man! Het is een hele terechte eis van mijn cliënten. Jou cliënt heeft het eigendom vernield van mijn cliënten en mijn cliënt eist dat er vervanging komt van vergelijkbare waarde!

EGBERT: (*doet moeite niet te lachen*) Oké. Laat de rechter er maar over oordelen.

HAROLD: Dat zal de rechter zeker doen.

EGBERT: Ik ga mij maar eens verdiepen in de zaak.

HAROLD: (*nieuwsgierig*) Heb je het nog niet rond?

EGBERT: (*bluft*) Even de puntjes op de i zetten.

HAROLD: Ik ook. Ik heb het rond maar het kan geen kwaad om alles nog even de revue te laten passeren. Even kijken of er zwakke plekken zitten.

(*beide zitten achter hun bureau boeken door te bladeren*)

EGBERT: Weet je wat trouwens het voordeel is van deze zaak?

HAROLD: Nou?

EGBERT: Je vader zal wel blij zijn want in ieder geval wint dit kantoor een zaak deze week. Omdat we allebei cliënten verdedigen wint altijd één vans ons tweeën.

HAROLD: Dat is waar. Zo had ik het nog niet bekeken.

EGBERT: (*plagend*) Natuurlijk maakt diegene die wint een extra goede indruk op je vader, dat spreekt vanzelf...

HAROLD: (*zenuwachtig*) Ik moet nog even wat regelen... (*staat op en gaat af*)

EGBERT: (*lachend*) Niet zo zeker van zijn zaak volgens mij...

(*Egbert gaat verder aan het werk*)

RECHTER: (*nog niet zichtbaar*) Hallo!!

EGBERT: (*staat op*) Kom binnen!

RECHTER: (*komt op*) Hallo Egbert!

EGBERT: Van Branix, ben jij er weer?

RECHTER: Zo zien we elkaar in geen jaren en zo zien we elkaar elke dag.

EGBERT: Wat brengt jou hier?

RECHTER: Ik hoorde dat je een zaak had aangenomen?

EGBERT: Klopt. De zaak Kloot versus Bosma. Een geschil over een boom die schade heeft veroorzaakt.

RECHTER: (*vragend*) En jij verdedigt...

EGBERT: Ik behartig de belangen van mevrouw Kloot. Weet je wie de advocaat van de tegenpartij is...? Harold de la Staire!

RECHTER: Je meent het!

EGBERT: Serieus! We weten nog niet wie de rechter wordt maar ik denk dat deze zaak 'kat in het bakkie' is voor mij.

RECHTER: Ik weet wel wie er als rechter is toegewezen aan jullie zaak...

EGBERT: Wie dan. Van Kooten of die dikke, hoe heet die nou... van Zuidewijn?

RECHTER: *(lachend)* Nee, geen van beide!

EGBERT: Wie dan? Zeg op wie dan van Branix

RECHTER: *(houd zijn armen wijd en zijn hoofd schuin)* Verassing... IK!!

EGBERT: Ga weg man, jij!

RECHTER: Zonder dollen. Ik moet jullie zaak behandelen.

EGBERT: Niet te geloven!

RECHTER: *(lachend)* Ja, ik kon ook eerst mijn oren niet geloven toen ik het hoorde.

EGBERT: Ik ben benieuwd wat Harold hier van vind.

RECHTER: Die zal wel raar staan te kijken.

EGBERT: Dat zeker.

RECHTER: Wat raar eigenlijk dat jullie het tegen elkaar moeten opnemen.

EGBERT: Ja. Bizar dat twee vennoten het tegen elkaar opnemen. Aan de andere kant lijkt het me ook wel leuk om eens krachten te meten in de rechtszaal.

RECHTER: Over die rechtszaal wilde ik het juist hebben.

EGBERT: Hoezo?

RECHTER: Het is nieuw beleid om meer zaken buiten de rechtszaal om te regelen. We hebben ruimte gebrek en het drukt de kosten van parketwacht. Dus bij minder grote zaken kijken we of we er ook op het advocatenkantoor uit kunnen komen. Een soort hoorzitting waarin beide partijen hun referaat kunnen houden en waarna de rechter een bindende uitspraak doet.

EGBERT: Iets nieuws!?

RECHTER: In Amerika doen ze het al een tijdje en ons district is aangewezen om het als eerste in Nederland uit te proberen.

EGBERT: Toe maar. Heb je al ervaring?

RECHTER: Nee, ik heb het nog niet eerder meegemaakt maar de vraag aan jou, of beter gezegd jullie is of jullie mee willen werken aan deze proef.

EGBERT: Wat mij betreft is het oké. Ik weet niet wat Harold er van denkt.

RECHTER: De rechtbankkosten vallen veel lager uit dus het kost minder en het scheelt jullie weer reistijd.

EGBERT: Voor ons is het wel relaxed. *(kijkt de ruimte rond)* In ons eigen katoor!

RECHTER: Zullen we afspreken dat jij Harold vraagt of hij er akkoord mee is? Dan hoor ik het wel van jullie.

EGBERT: Doen we. Wanneer denk je dat we het hier kunnen houden?

RECHTER: Zeggen jullie het maar. Donderdag ochtend en vrijdag de hele dag heb ik nog open staan geloof ik.

EGBERT: Zullen we dan afspreken dat we het vrijdag ochtend doen?

RECHTER: Goed. Overleg voor de zekerheid met Harold en geef het dan door aan mijn secretaresse.

EGBERT: Zij houdt jou agenda voor je bij?

RECHTER: Ja. Makkelijk toch.

EGBERT: Onze secretaresse doet van alles behalve waar ze voor betaald word.

RECHTER: Waar is ze dan?

EGBERT: *(diepe zucht)* Joost mag het weten. Ze had een nagel gebroken en daarom kon ze nu niet werken of zo.

RECHTER: Niet te geloven.

EGBERT: Het is hier soms een echt gekkenhuis. Je gelooft je ogen soms niet.

RECHTER: Als het er vrijdag maar netjes aan toe gaat want er gelden wel de zelfde regels als in een rechtszaal!

EGBERT: We zullen er op letten.

RECHTER: Ik zeg het niet zo zeer voor jou maar voor Harold. Die heeft zo een boete wegens minachting van het hof te pakken.

EGBERT: Ik zal het aan hem door geven.

RECHTER: Ik moet weer eens gaan. Ik hoor het nog of het hier vrijdag ochtend kan. Gegroet. (*gaat af*)

EGBERT: Dus Branix wordt onze rechter. (*wrijft zich in de handen*) Nu kan het niet meer mis gaan. Ik win de zaak en Harold zijn vader zal dan duidelijk zien wie op dit katoor het meeste capaciteiten heeft. Niet Harold maar ik zal hier dan de baas worden. (*gaat achter zijn bureau zitten*) Zo en nu moet ik echt met die zaak bezig. Ik win hem niet zomaar. Eerst mevrouw Kloo bellen. (*pakt telefoon en draait een nummer*) Dag mevrouw Kloo, u spreekt met Egbert Lankoor, uw advocaat. (...) Ik hoorde dat er nieuwe ontwikkelingen waren in de zaak met uw burens...? (...) Aha. Ik begrijp het. Ik denk dat ze weinig kans maken mevrouw. (...) Zal ik u in het kort mijn strategie uitleggen? (...) Op het punt van u schuur blijkt dat bij grensoverschrijding van een boom de eigenaar, uw burens dus, zelf de takken moeten kappen (...) U hebt dat ook gezegd? (...) Dat maakt onze zaak alleen maar sterker mevrouw. Zij hebben dit niet gedaan dus zijn zij nalatig geweest. (...) Zeker mevrouw, dit punt wint u zeker. Het kappen zonder vergunning is niet op u van toepassing want u snoeide. (...) Ook dit winnen wij dus. De dokterskosten wordt wat moeilijker maar ik ben daar mee bezig en de kosten van een nieuwe boom zal de rechter nooit aan u toewijzen zo wijst de jurisprudentie uit. (...) Ja ik heb gehoord hoe hij u noemde. (...) Nogmaals excuses mevrouw Kloo. (...) U hebt gelijk mevrouw. (...) Ja, dat kan ik. De zaak wordt waarschijnlijk vrijdag in ons kantoor behandeld. U hoort nog hoe laat. (...) Is goed, dag mevrouw Kloo. (*legt de hoorn op de haak*) Zo dat is ook weer geregeld.

ELS: (*komt op*) Hallo Egbert.

EGBERT: (*opgetogen*) Dag Els. Hoe is het er mee?

ELS: Ik ben net naar de manicure geweest want vanochtend was een nagel gebroken.

EGBERT: (*lachend*) Niks ernstig toch hoop ik!

ELS: Nou, voor een vrouw die er goed wil zien was het redelijk ernstig.

EGBERT: Maar alles is nu weer goed gekomen?

ELS: Gelukkig wel. (*wacht even*) Wat ben jij trouwens blij?

EGBERT: Ach, de zaak die ik doe loopt gewoon lekker.

ELS: De zaak waarin jij en Harold het tegen elkaar opnemen?

EGBERT: Ja die ja. Komende vrijdag wordt de zaak hier gehouden. Ik heb er alle vertrouwen in.

ELS: Wordt de zaak hier gehouden? (*Harold komt op*)

EGBERT: Ja, waarschijnlijk wel. Ik moet het nog aan Harold vragen.

HAROLD: Wat moet je aan mij vragen?

EGBERT: (*ziet Harold*) O, ben je er al? Of we de rechtszaak in ons kantoor willen houden. Het scheelt tijd en geld als we dat doen.

HAROLD: Ik vind het best.

EGBERT: Mooi, dan kunnen we dat doorgeven. Komt vrijdag ochtend je uit? Of moet je nog veel doen voor de zaak?

HAROLD: (*opschepperig*) Ik nog veel doen? Van mij part houden we het vanmiddag hier. Ik ben er klaar voor!

EGBERT: (*plagend*) Doen we het vanmiddag.

HAROLD: (*terugkrabbelend*) Nu bedenk ik me net dat vanmiddag even niet zo goed uit komt dus vrijdag is ook goed...

EGBERT: Hartstikke mooi. (*vragend*) Om tien uur?

HAROLD: Tien uur klinkt goed. (*kijkt naar Els*) Geef jij dat door aan de rechtbank?

ELS: Ik? Wat?

EGBERT: Waar we het net over hadden.

ELS: O ik heb even niet opgelet.

HAROLD: Geef jij door dat we vrijdagochtend om tien uur hier de zitting houden?

ELS: Ik heb het daar veel te druk voor. Kunnen jullie het niet doen?

EGBERT: Druk? Waarmee dan?

ELS: Wat denk je!? Ik heb dat boek niet uit in een dag!? Heb je wel gezien hoe dik het boek is?

HAROLD: Maar dat kan toch wel even wachten!

ELS: Nee hoor, geen sprake van. Dan ben ik direct weer de rode draad van het verhaal kwijt. (*loopt af*)

HAROLD: Het ziet er naar uit dat we het zelf moeten doen...

EGBERT: (*schud zijn hoofd*) Waarom betalen we haar nog!

HAROLD: Ik zal binnenkort eens met haar praten. Dit kan zo niet langer. Ik wil eerst vrijdagochtend afronden en daarna spreek ik haar hier wel op aan.

EGBERT: Dat zal tijd worden. Els kost mij tijd in plaats van dat ze me tijd bespaard.

HAROLD: (*vastbesloten*) Ik spreek haar na de rechtszaak! (*beide gaan achter hun bureau zitten*)

EGBERT: Mooi. (*lachend*) Weet je trouwens wie de rechter is?

HAROLD: Nou? Wie?

EGBERT: Van Branix...!

HAROLD: (*zijn mond valt open van verbazing en ontzetting*) Van... Bra... Van Bra.... Branix...!?

EGBERT: (*trionfantelijk*) Ja. Van Branix!

HAROLD: (*grijpt met zijn handen naar het hoofd*) Ik kan het wel schudden. Van Branix heeft een bloedhekel aan mij.

EGBERT: Dat jij zijn oldtimer total-loss hebt gereden heeft jullie band niet bevorderd.

HAROLD: Nee, niet echt. Sinds die tijd kan ik geen goed meer doen in zijn ogen.

EGBERT: Ach, maak je niet druk. Van Branix is professioneel genoeg om deze zaken van elkaar te scheiden.

HAROLD: Hij waarschijnlijk wel... maar ben ik dat ook! (*schud met zijn rug en schouders*) Ik krijg altijd de bibbers van die vent.

EGBERT: Ik ga even naar de universiteitsbibliotheek want ik weet dat daar een naslagwerk is wat ik goed kan gebruiken bij de zaak van vrijdag.

HAROLD: Dat komt mooi uit want familie Bosma komt zo nog even langs om de zaak te bespreken en het zou niet goed zijn als jij daar bij was.

EGBERT: Inderdaad. Gegroet. (*gaat af*)

HAROLD: (*mompelt*) Van Branix... Ik kan het wel schudden. (*staat op en ijsbeert heen en weer*) Hoe pak ik dit nu aan? (*zenuwachtig*) Ik moet winnen anders zal mijn vader nooit tevreden zijn. Hij heeft dit kantoor gemaakt tot wat het nu is en ik bak er niks van. Egbert weet het allemaal wel, maar daar heb ik nu niks aan.

ELS: (*hoort wat Harold zegt*) Gaat het?

HAROLD: *(schikt)* Wat?
ELS: Gaat het? Ik hoor je in jezelf praten!
HAROLD: O ik was even hardop aan het denken. *(denkt even)* Goed dat ik je nu toch zie
Els. Vrijdag hebben we hier om tien uur een zitting, wil jij notuleren?
ELS: Nee, ik heb daar een hekel aan. Mensen praten allemaal door elkaar heen en ik
kan niet zo snel schrijven.
HAROLD: Je hebt toch steno geleerd!?
ELS: Nee. Ik dacht dat ik dat als secretaresse toch niet nodig zou hebben...
HAROLD: *(zucht en dan streng)* Ik verwacht je om tien uur hier, vrijdag.
ELS: *(zucht)* Goed dan.
HAROLD: En nog iets: vrijdag middag wil ik het met jou hebben over hoe het hier gaat...
Met werk enzo...
ELS: Ach, wat aardig van je. *(loopt naar de deur)* Maar het gaat wel goed hoor dus
het hoeft niet. Toch lief dat je het vraagt.
HAROLD: Eigenlijk meer als een functioneringsgesprek Els.
ELS: *(stopt bij de deur)* O. Een functioneringsgesprek... Is er iets?
HAROLD: *(ongemakkelijk)* Nou... we evalueren gewoon... euh... alles.
ELS: Oké. Lijkt me leuk. *(gaat af)*

SAMENVATTING

Harold belooft Egbert dat hij Els na de rechtszaak zal spreken over haar functioneren. Egbert vertelt dan dat de rechter van Branix zal zijn. Harold schrikt zich rot en ziet geen mogelijkheid om de rechtszaak nog te winnen. Els Belooft Harold te waarschuwen als de familie Bosma komt, maar dat loopt niet helemaal goed. Het door Harold ingestudeerde ontvangst loopt in de soep en familie Bosma heeft geen enkel vertrouwen in hun advocaat. Helemaal niet als ze zien dat hij de Donald Duck leest i.p.v. hun rechtszaak voorbereid. Harold neemt de strategie door me familie Bosma en Els leent een nieuw wetboek...

Bedrijf 3

(Egbert is al op de tafels staan in een V opgesteld voor de rechtszaak)

EGBERT: *(leest in wat boeken)* Zo even de laatste dingen door nemen. *(kijkt in een boek)* Ja, dat klopt ook. En hier staat... Mooi! *(slaat de boeken dicht)* Ik heb alles wat ik moet weten. Vandaag is de dag dat Harold en ik onze krachten zullen meten in de rechtszaal. De dag dat ik Harold zal verslaan en dit is de dag dat de la Staire senior zal inzien dat hij mij beter de leiding kan geven over dit advocatenkantoor. *(bergt de boeken op)* Ik heb er zin in. *(wrijft in zijn handen)*

ELS: *(komt op, vrolijk)* Goede morgen.

EGBERT: Goede morgen. *(kijkt op zijn horloge)* Je bent op tijd?!

ELS: *(opgewonden)* Weet je wat ik ga doen?

HAROLD: Nee.

ELS: Ik ga een studie volgen!

EGBERT: Leuk, Je wilt verder komen in het secretaresse vak?

ELS: *(verbaast)* Secretaresse vak? Natuurlijk niet. Ik ga rechten studeren!

EGBERT: Rechten studeren?

ELS: Ja en dan kan ik hier wel werken. Samen met jou en Harold.

EGBERT: *(met stomheid geslagen)* Rechten? ... Hier werken?

ELS: Ja. Het lijkt me enig. Wat vindt jij?

EGBERT: Eeuuhh.

ELS: Nou?

EGBERT: Tja, eeuuhh...

ELS: Ik hoop dat je tijdens de rechtszaak wat spraakzamer bent anders geef ik je cliënten weinig kans!

EGBERT: Leuk! Ja, leuk voor je.

ELS: Ik heb al gebeld naar de universiteit en ze zullen me informatie toe sturen. *(loopt naar de deur)* Trouwens als ik met jullie ga werken zullen we een nieuwe secretaresse moeten. Ik ga geen twee dingen tegelijk doen! *(gaat af)*

EGBERT: Nee, natuurlijk niet. *(als Els af is)* Els advocaat? Hier werken?

HAROLD: *(komt op)* Goede morgen. *(ziet dat Egbert nadenkt)* Wat heb jij?

EGBERT: Els vertelde net dat ze advocaat wilde worden en dat ze dan hier komt werken.

HAROLD: *(lachend)* Ze heeft de smaak wel goed te pakken zeg. EGBERT: Denk je dat ze echt doet?

HAROLD: Ik weet het niet. Els is anders als anderen. Eerst maar eens zien dat ze de opleiding doet en haalt. Dan zijn we in ieder geval een paar jaar verder.

EGBERT: Dat is waar.

HAROLD: De zaak begint zo!

EGBERT: Heb je trouwens nog overleg gehad met je vader?

HAROLD: Ja we hebben het er gisteren nog over gehad. Mijn vader zei dat hij veel vertrouwen in ons had en hij wil zich definitief uit de zaak terugtrekken. Vanmiddag belt hij. Ik kan dan direct vertellen hoe het met de zaak is gegaan. *(onzeker)* Denk je dat hij het zwaar laat wegen wie de rechtszaak wint?

EGBERT: Ik weet het niet.

HAROLD: Ik weet het ook niet. We zullen zien.

ELS: *(komt op)* De rechter is er.

RECHTER: *(komt op)* Goedemorgen heren.

EGBERT: *(geeft de rechter een hand)* Goedemorgen rechter van Branix.

RECHTER: Lankoor

HAROLD: *(geeft rechter onzeker een hand)* Goedemorgen rechter van Branix.

RECHTER: *(kijkt Harold even wat langer aan)* Goedemorgen de la Staire.

ELS: Bent u een echte rechter?

RECHTER: Jazeker.

ELS: *(giechelend)* Ik heb nog nooit een rechter van zo dichtbij gezien.

RECHTER: *(lachend)* Kijkt u maar goed mevrouw. Ik ben het echt.

ELS: *(giechelend)* Is het moeilijk om rechter te zijn?

RECHTER: Ach, iemand moet het doen, mevrouw.

HAROLD: Zal ik even koffie halen?

ELS: Dat doe ik wel. Dat is mijn taak toch? *(gaat af)*

EGBERT: *(verbaast)* Ze haalt koffie, uit zichzelf nog wel.

HAROLD: Het is een wonder.

RECHTER: Zo, heren zijn jullie er klaar voor?

EGBERT: Helemaal.

RECHTER: *(kijkt naar Harold)* Ja?

HAROLD: *(schuchter)* Ja... helemaal...

RECHTER: Zaken als deze zijn niet zo makkelijk.

EGBERT: Nee, zeker niet.

RECHTER: Burenruzie, schade. Zaken die niet mijn voorkeur hebben maar iedereen heeft recht op recht in dit land. Dus ook in deze zaken moet het recht spreken.

EGBERT: Bovendien levert het ons ook weer geld op!

ELS: *(komt op met koffie)* Hier is de koffie en thee.

RECHTER: Zullen we even de rechtszaak voorbespreken? *(gaan zitten)*

ELS: Mag ik er ook bij zijn?

HAROLD: *(tegen de rechter)* Els notuleert.

RECHTER: Ja . Kom er bij. *(tegen Els)* Je kunt steno?

ELS: Niet zo heel goed.

RECHTER: In principe notuleer je alles wat er gezegd wordt. Het hoeft niet heel letterlijk. Behalve als de advocaten hun eisen kenbaar maken en als de rechter uitspraak doet. Die dingen moeten woordelijk opgeschreven worden. Lukt dat?

ELS: *(knikt)* Ja, dat moet wel lukken.

RECHTER: *(tegen Harold en Egbert)* Ik verwacht van jullie dat jullie kort en bondig formuleren wat jullie punten zijn. *(streng)* De cliënten spreken niet tenzij hun wat gevraagd wordt! Ik verwacht dat jullie je respectvol gedragen tijdens de zitting. *(kijkt naar Harold)* Ik kijk nu vooral naar u de la Staire!

HAROLD: *(onzeker)* Natuurlijk. Respectvol! Komt in orde.

MVR. KLOO: *(komt op)* Wat is dit voor een ontvangst?

EGBERT: Hoe bedoelt u?

MVR. KLOO: Ik sta een kwartier te wachten bij de receptie en er is niemand!

EGBERT: Wij waren even in bespreking.

MVR. KLOO: Dat kan me niets schelen! Ik vind dit geen stijl.

HAROLD: Wilt u wat drinken?

MVR. KLOO: Koffie graag. Zwart *(gaat zitten)*

ELS: Ik maak het wel even. *(gaat af)*

RECHTER: *(geeft mevr. Kloo een hand)* Dag mevrouw, ik ben rechter van Branix.

MVR. KLOO: Dag, ik ben mevrouw van Kloo.

RECHTER: Aha, u bent de eisende partij.

MVR. KLOO: Jazeker. Ik hoop dat u recht spreekt vandaag want dit kan zo niet langer. Die burens van mij die doen maar raak. Schorriemorrie is het!

RECHTER: *(lachend)* Ik spreek vandaag recht mevrouw. Maar ik blij objectief.

ELS: *(komt op met koffie)* Hier is koffie en familie Bosma is er ook al.

MEN. BOSM: *(komt op)* Goedemorgen.

MVR. BOSM: *(komt op)* Zijn we te laat?

HAROLD: Nee hoor, u bent mooi op tijd.

MVR. BOSM: *(opgelucht)* Gelukkig maar.

RECHTER: *(geeft beide een hand)* Dag, ik ben rechter van Branix.

EGBERT: Iedereen is er.

HAROLD: Dan kunnen we zo beginnen.

ELS: Heeft iedereen al koffie of thee?

MVR. BOSM: Mijn man en ik hebben nog geen drinken.

ELS: Komt er aan. *(gaat af)*

RECHTER: Zou iedereen plaats willen nemen?
(iedereen gaat zitten aan de tafels die in een V vorm staan, rechter in het midden. Aan weerskanten de beide partijen met hun advocaat)

ELS: *(komt op met koffie en thee en geeft dat aan meneer en mevrouw Bosma)*
 Alstublieft. *(Els gaat op een stoel achteraf zitten met pen en papier)*

RECHTER: Ik zal even in het kort uitleggen wat we vandaag gaan doen. Mevrouw Kloo is vandaag de eisende partij, meneer en mevrouw Bosma bestrijden die eis en hebben een tegeneis ingediend. Uw advocaten zullen het woord voeren. Het kan zijn dat u iets gevraagd wordt waarop u dan dient te antwoorden. Als iemand spreekt gaat hij of zij staan. Aan het eind dan trek ik mij terug en kom dan met een uitspraak. De uitspraak is bindend dat betekent dat u zich daar aan moet houden. Duidelijk?
(mevrouw Kloo en familie Bosma knikken)

RECHTER: *(tegen Els)* Van af nu notuleert u!?

ELS: Ja.

RECHTER: Dan beginnen we. *(pakt wat papieren)* We zijn hier voor de zaak Kloo vs Bosma. Mevrouw Kloo eist dat familie Bosma de reperatie van de schuur betaalt, 4000 euro en dokterskosten, 245. Dat is een totaalbedrag van 4245 euro. Familie Bosma eist dat mevrouw Kloo een boete kappen zonder vergunning betaalt, 130 euro. Dat klopt?

HAROLD: *(gaat staan)* Mijn cliënten willen daar nog een eis aan toevoegen edelachtbare.

RECHTER: En wat is die eis?

HAROLD: *(gewichtig)* Zij willen vervanging van de gekapte boom. De kosten willen ze verhalen op... *(wijst naar mevrouw Kloo)* Mevrouw Kloot!

MVR. KLOO: *(boos, staat op en zwaait met de tas)* Kom hier lummel dan geef ik je een knal.

HAROLD: *(schrikt)* Wat is er?

EGBERT: *(staat op)* Edelachtbare dit kan niet! Mijn cliënt wordt respectloos behandeld!

HAROLD: *(snapt het niet, geschrokken)* Wat zei ik dan? Wat is er?
(iedereen praat door elkaar)

MEN. BOSM: Hij heeft groot gelijk! Het is de waarheid.

MVR. KLOO: Dit is de tweede keer al.

RECHTER: *(slaat met zijn hamer op tafel)* Mensen, orde! Orde!

HAROLD: Zei ik kloot!?! *(geschrokken)* Ik vergiste me.

RECHTER: *(slaat op de tafel met zijn hamer)* Stilte of ik schors de rechtszaak!
(iedereen stil)

RECHTER: *(wacht even)* ... De la Staire... dacht u grappig te zijn...?

HAROLD: *(angstig)* Nee edelachtbare.

RECHTER: Hoe verklaart u dan uw uitspraak?

HAROLD: Het was een vergissing, misschien van de spanning? Het spijt me zeer.

MVR. KLOO: Lummel die je bent!

RECHTER: (*slaat met zijn hamer*) Mevrouw Kloo! Ik was met advocaat de la Staire in gesprek. Dan bent u stil.

MVR. KLOO: Ja maar... (*Egbert sust haar*)

RECHTER: Meneer de la Staire... Dit is uw eerste en laatste waarschuwing! Nog een keer en u krijgt een boete voor minachting van het hof.

HAROLD: Het zal niet weer gebeuren edelachtbare!

RECHTER: Laten we het hopen. Goed we gaan verder. Ik heb begrepen dat u aan de zaak toevoegt de eis dat de gekapte boom vervangen wort op kosten van mevrouw Kloo. Dat klopt?

HAROLD: (*gaat staan*) Dat klopt edelachtbare.

RECHTER: Mooi. Dan kan de eisende partij nu haar eis motiveren.

EGBERT: (*gaat staan*) Edelachtbare, mijn cliënt heeft het huis wat zij nu bewoond gekocht omdat er zo mooi groot stuk tuin bij zat. In die tuin kon zij dan mooi elke avond in de zomer genieten van de ondergaande zon. Echter de laatste jaren was er telkens minder te genieten van die zon. Een boom die bij de buren op het erf stond werd als maar groter en groter. Zo groot zelfs dat meer dan zeventig procent van haar tuin in de schaduw stond van die boom. Mijn cliënt is toen in overleg met de buren gegaan of de boom niet weg gehaald kon worden. De buren wilden hier echter niets van weten. Uit pure ellende is mijn cliënt er toe over gegaan om de takken die boven haar erf hingen af te zagen om zo toch nog een beetje zon te krijgen. Helaas is de boom uit balans geraakt en omgevallen waardoor een schuurtje vernield werd en een man lichte verwondingen opliep. Deze kosten zijn veroorzaakt door eigendom van familie Bosma. Daarom achten wij het ook niet meer dan logisch dat zij de schade vergoeden.

Wat de tegeneis betreft. Mijn cliënt heeft de boom niet gekapt en kan dus ook niet aansprakelijk gehouden worden voor de boete van illegale boomkap. Dit zelfde argument geldt voor het plaatsen van een nieuwe boom. (*gaat zitten*)

RECHTER: Dank u. Wat is het verweer.

MEN. BOSM: (*gaat staan*) Nou ik zag dus opeens....

HAROLD: (*gaat staan*) Laat u mij maar meneer Bosma. Ik heb de zak goed voorbereid. (*meneer Bosma gaat zitten*) De eis is duidelijk edelachtbare. Duidelijk maar onrechtvaardig! Ik zal u uitleggen waarom. Mijn cliënten begrijpen dat mevrouw (*twijfelt even*) euh ... Kloo... van de zon wil genieten. Mijn cliënten bevestigen dat mevrouw ... Kloo bij hun is geweest met de vraag om de boom te kappen. Eerst waren ze daar niet voor in. Temeer omdat mevrouw Kloo nogal dreigende taal uitsprak. (*meneer Bosma knikt heftig*) Daarna echter... (*mevrouw Kloo valt hem in de reden*)

MVR. KLOO: (*verontwaardigt*) Wat voor dreigende taal? Moet je een knal hebben?

MEN. BOSM: U zei dat als we het niet zouden doen we het nog wel zouden merken.

MVR. KLOO: Dat is toch niet dreigend! Vervelende vent.

RECHTER: (*slaat met zijn hamer*) Stilte, stilte. (*tegen Harold en Egbert*) Ik vraag jullie om jullie cliënten in toom te houden. We zijn hier met een rechtszaak bezig! (*tegen Harold*) Vervolt u uw betoog.

HAROLD: Na dat eerste gesprek hebben meneer en mevrouw Bosma eens nagedacht en ze kwamen met het voorstel dat de boom wel gekapt mocht worden maar dat de

kap dan voor rekening van mevrouw Kloo was. Ze redeneerden: beter een goede buur dan een verre vriend. Omdat zij er geen last van hadden, wilden ze ook niet voor de kosten opdraaien. Dit voorstel heeft mevrouw Kloo afgewezen. Daarna zijn er, zonder overleg met familie Bosma, takken verwijderd waardoor de boom omgevallen is. De bewering van de eisende partij dat de boom eigendom is van de familie en dat zij daarom voor de kosten moeten opdraaien is te kort door de bocht. Immers waren de takken niet verwijderd dan was de boom niet gevallen. Het is eigens schuld dikke bult, om het zo maar te noemen.

Nu zit echter familie Bosma met de problemen. Zij moeten een boete betalen voor het illegaal kappen en ze zijn hun boom kwijt. Voor deze twee feiten eisen zij genoegdoening. Ze willen een nieuwe boom en willen dat mevrouw... Kloo de boete betaald.

RECHTER: Duidelijk. Ik wil voor de duidelijkheid nog even wat vragen stellen. Mevrouw Kloo, u stelt voor dat de boom gekapt wordt en als de burens met een tegenvoorstel komen dan wijst u dat af...!?

MVR. KLOO: Waarom moet ik daar voor betalen. Het is niet mijn boom.

RECHTER: Maar u wilt hem wel weg hebben.

MVR. KLOO: Die boom mag daar helemaal niet staan! Die staat veel te dicht bij de grens van het erf. Die boom mag daar helemaal niet staan.

RECHTER: Is dat zo? Meneer Bosma, staat die boom bij de grens van uw erf?

MEN. BOSM: Dat klopt de stam staat op mijn helft maar de takken hangen over de helft.

RECHTER: Dit verandert de zaak. Als die boom daar niet mag staan dan had u hem weg moeten halen. U bent dan nalatig geweest...

MVR. BOSM: Maar dat wisten wij niet.

RECHTER: Tja mevrouw, iedere Nederlander wordt geacht de wet te kennen...

(meneer en mevrouw Bosma kijken hulpeloos naar Harold)

MEN. BOSM: Nou advocaat, doe eens wat.

HAROLD: *(radeloos)* Dit wist ik niet. Dat maakt de zaak heel anders.

RECHTER: Ja als de zaken er zo voor staan zijn we snel klaar.

HAROLD: *(denkt koortsachtig na)* Wacht! *(gaat staan)* Is de boom door jullie gepland?

MEN. BOSM: Nee.

HAROLD: Was die boom er al voordat jullie het huis kochten?

MVR. BOSM: Ja dat klopt.

HAROLD: Mevrouw Kloo, weet u misschien of de vorig eigenaars de boom gepland hebben?

MVR. KLOO: Nee die hebben het niet gepland. De mensen die voor hen in het huis woonden hebben het gepland.

HAROLD: *(glimlacht)* Aha. Hoeveel jaar geleden was dat ongeveer.

MVR. KLOO: Een jaar of twintig denk ik.

HAROLD: Edelachtbare, de boom staat er al twintig jaar! De boom is niet gepland door mijn cliënten en ze zijn dus ook niet in overtreding geweest. Mevrouw Kloo heeft echter twintig jaar de tijd gehad om actie te ondernemen. Dat heeft ze niet gedaan. De termijn om protest aan te tekenen tegen de boom was al lang verstreken toen mijn cliënten daar kwamen wonen. Daarom kan het punt dat de boom daar niet mag staan niet meegenomen worden in dit proces! *(gaat trots zitten)*

RECHTER: U heeft een goed punt, advocaat. Hebt u hier verweer op? *(kijkt naar Egbert)*

EGBERT: *(gaat staan)* Nee, edelachtbare.

RECHTER: Wat is uw reactie op de eis dat familie Bosma een boom en de boete wil verhalen op uw cliënt?

EGBERT: *(staat op)* Er worden twee dingen door elkaar gehaald in deze zaak. Snoeien en kappen. Wat mijn cliënt heeft gedaan is snoeien, takken weghalen. Kappen is met een bijl of zaag bewust zorgen dat boom omvalt. Dit is niet wat mijn cliënt heeft gedaan en daar kan zij ook niet verantwoordelijk worden gehouden.

RECHTER: Wat is uw reactie daarop? *(kijkt naar Harold)*

HAROLD: *(gaat staan, opgewonden)* Inderdaad heeft mevrouw Kloo de boom niet gekapt maar gesnoeid. Echter dit snoeien heeft wel een direct verband met het omvallen van de boom. Ze hebben niet gekapt maar zijn wel de schuldige.

EGBERT: *(geïrriteerd, gaat staan)* Hoe bewijst mijn collega deze schuld? Was er niet een harde wind? Misschien was de boom ziek, of was het rot.

MVR. KLOO: Dat klopt, ze verzorgen hun tuin erg slecht. Ze geven de bloemen maar weinig water. Die boom kan al dood geweest zijn!

MVR. BOSM: *(ineens boos, gaat staan)* Objection! Objection! ... Wij zorgen heel goed voor onze planten!

MVR. KLOO: *(kwaad)* Helemaal niet! Jullie tuin is armetierig en doods omdat jullie er nooit goed voor zorgen!

MEN. BOSM: *(wil over de tafel klimmen)* Ik laat me niet vals beschuldigen.

RECHTER: *(slaat met de hamer op de tafel)* Stilte, Stilte

HAROLD: *(houd meneer Bosma tegen)* Rustig iedereen.
(iedereen is stil en zit weer)

RECHTER: *(streng)* Dit is echt de allerlaatste keer!

HAROLD: *(gaat staan)* Edelachtbare, ik wil graag reageren op de opmerking dat de boom ook dood zou kunnen zijn geweest of dat er een harde wind stond. *(pakt twee papieren)* Ik overhandig bewijsstuk A en B aan de rechtbank. *(geeft papieren aan de rechter)* Bewijsstuk A is het bericht van het KNMI dat op die dag het nagenoeg windstil was met zonnig weer... *(Egbert kijkt bedenkelijk)* Bewijsstuk B is een verklaring van de gemeentereinigingsdienst die de boom hebben opgehaald. Daarin verklaren zij dat het een gezonden boom was die om gevallen is door onverantwoord snoeigedrag! *(trots)*

RECHTER: *(bekijkt de papieren)* Met deze papieren kunnen we niet anders concluderen dan dat de boom gezond was. Dan blijft alleen de mogelijkheid over dat de boom door toedoen van het snoeiwerk is omgevallen. *(kijkt naar Egbert)* Wat is uw verweer?

EGBERT: *(staat op, kijk moedeloos naar Mevrouw Kloo, Harold is trots)* Ik vraag schorsing om met mijn cliënt te kunnen overleggen edelachtbare.

RECHTER: *(slaat met de hamer op tafel)* Bij deze schors ik de rechtszitting.
(Egbert en mevrouw Kloo gaan af)

HAROLD: *(trots tegen familie Bosma)* We hebben ze klem. Ze moeten nu wel erkennen dat het hun schuld is.
(rechter gaat naar Els)

MEN. BOSM: Het gaat verbazingwekkend goed.

RECHTER: *(tegen Els)* Lukt het een beetje? *(Harold en familie Bosma gaan af)*

ELS: Ach af en toe schrijf ik wat op. Ik doe lang niet alles, hoor.

RECHTER: *(verbaasd)* Je schrijft niet alles op?

ELS: Natuurlijk niet, daar krijg ik een lamme hand van.

RECHTER: *(verbaasd)* Mag ik eens zien wat je hebt geschreven?

ELS: Ja, natuurlijk. *(geeft het papier aan de rechter)*

RECHTER: *(kijkt bedenkelijk)* Ik kan dit niet lezen.

ELS: *(kijkt even)* Dat? Dat zijn zomaar wat tekeningen, doedelen heet dat geloof ik. Als ik me verveel dan doe ik dat.

RECHTER: Waar staat wat je opgeschreven hebt dan?

ELS: Op de volgende bladzijde geloof ik.

RECHTER: *(slaat bladzijde om)* Dit is het ook niet.

ELS: *(kijkt even)* O nee, ik kreeg net ineens een idee voor een trouwjurk. Ik dacht voor ik het vergeet even een schetsje maken.

RECHTER: Heb je wel wat opgeschreven?

ELS: Natuurlijk. *(pakt het papier en bladert)* Hier is het. *(geeft het aan de rechter)*

RECHTER: *(leest het, verbaasd)* Je hebt alleen staan wie er zijn en waarvoor het is.

ELS: Ik heb ook een samenvatting gemaakt van het gesprek.

RECHTER: *(leest voor)* Egbert en Harold zijn het oneens over iets en blijven maar door zeuren. Saai, saai, saai. *(geschrokken)* Dit zijn de notulen..?

ELS: Ik ben nog niet klaar. Ik schrijf nog op wie er wint!

RECHTER: Dat mag ik hopen.

EGBERT: *(komt op met mevrouw Kloof)* We kunnen verder. Els, roep jij Harold even? *(Els gaat af)*

RECHTER: Jullie kunnen verder?

EGBERT: Ik heb overlegd en een paar dingen opgezocht en ik denk dat dit de zaak de juiste draai zal gaan geven.

ELS: *(komt op met Harold en familie Bosma)* Hier is iedereen

RECHTER: *(iedereen gaat zitten)* We zijn gebleven op het punt dat de boom gezond. Het woord is aan advocaat Lankoor.

EGBERT: *(gaat staan)* Dank u edelachtbare. Waar ik het over wil hebben is verantwoordelijkheid. Verantwoordelijkheid naar anderen toe en verantwoordelijkheid voor je eigendommen. Mijn cliënt erkent dat de boom is omgevallen door toedoen van het snoeien...

HAROLD: *(valt in de rede met een uitroep)* Yes!!! *(rechter kijkt streng naar Harold die daarop ineens zijn mond houdt)*

EGBERT: ... Maar houdt dit ook in dat haar eis daarmee vervalt? Nee, is daarop het antwoord. Dat heeft te maken met verantwoordelijkheid. Mevrouw Kloof verwijderde takken maar wist niet dat de boom van haar burens daardoor ging omvallen. Kun je haar daar verantwoordelijk voor houden? Nee leert het wetboek ons. Artikel 231 c zegt dat heel duidelijk en ik citeer: Iemand is niet verantwoordelijk voor andermans eigendommen als zijn of haar handelen binnen het redelijke en het logische liggen. Anders gezegd: zolang je geen rare dingen doet ben je niet verantwoordelijk voor spullen van anderen. Dit is van toepassing op mijn cliënt. Ze heeft geen rare dingen gedaan. Nu komt het tweede punt: Verantwoordelijkheid voor je eigendommen. Als iets wat van jou is schade veroorzaakt dan moet je die schade betalen. Dan neem jij je verantwoordelijkheden. Ik heb net al gezegd dat mijn cliënt geen rare dingen heeft gedaan. Evenmin heeft de familie Bosma dat gedaan. Toch is er schade en die zal betaald moeten worden. Familie Bosma zal haar verantwoordelijkheid moeten nemen en de schade betalen..

MVR. KLOOF: *(klapt)* Bravo.

RECHTER: *(kijkt haar streng aan waarop ze stopt)* Wat is daarop u verweer? *(tegen Harold)*

HAROLD: *(gaat wijfelend staan)* Mijn collega sprak over redelijk en logisch handelen. Mevrouw Kloo heeft in de takken van de boom van mijn cliënt gezaagd. Dat is vernieling van de eigendommen van mijn cliënt. Dat noem ik niet redelijk handelen. Dus deze wet is niet van toepassing op mevrouw Kloo.

RECHTER: Hier heeft advocaat de la Staire een punt.

EGBERT: *(gaat staan)* De wet bepaald ook met artikel 177 dat alles wat in, op of boven je erf is ook jou eigendom is. De takken hing boven het erf van mijn cliënt en waren dus eigendom van mijn cliënt. Van vernieling van andermans eigendom is geen sprake.

RECHTER: *(tegen Harold)* Wilt u reageren?

HAROLD: *(moedeloos)* Ik weet het niet.

RECHTER: Als er geen nieuwe punten op tafel komen zal ik uitspraak moeten doen!

MVR. BOSM: Doe dan wat!

HAROLD: *(teleurgesteld)* Ik weet niks meer.

MEN. BOSM: Maar zo verliezen wij de zaak!

HAROLD: Dat denk ik ook.

MVR. BOSM: Maar dat is niet eerlijk.

RECHTER: *(tegen Harold)* Wilt u nog iets inbrengen *(pakt de hamer alvast)* of zal ik uitspraak doen?

HAROLD: Kunt de rechtszitting schorsen? Ik heb even bedenktijd nodig.

RECHTER: Goed dan. Ik schors de vergadering. *(slaat met de hamer op tafel)*
(mevrouw Kloo, Egbert, Els de rechter gaan af)

MEN. BOSM: *(als iedereen weg is)* U geeft toch niet op?

HAROLD: *(moedeloos)* Ik heb geen idee meer wat ik nog in kan brengen.

MVR. BOSM: Maar dan verliezen we de zaak.

HAROLD: Hebben jullie nog ideeën dan?

MEN. BOSM: Jij bent de advocaat. Jij moet dat weten.

HAROLD: *(moedeloos)* Ik ben helemaal leeg. Laat me nog maar even alleen, dan denk ik er nog even over na.

MEN. BOSM: Zorg er maar voor dat je wat bedenkt, want anders...

MVR. BOSM: Laat de meneer toch, hij kan er niks aan doen. *(meneer en mevrouw Bosma gaan samen af)*

HAROLD: *(staat op en loopt moedeloos heen en weer)* Egbert is veel slimmer als dan ik ben. Hij wint deze zaak met gemak. Mijn vader krijgt dat natuurlijk te horen en dan ben ik de pineut. Dan kan ik fluiten naar de zaak. Die laat mijn vader dan echt niet aan mij over! *(zucht)* Wat moet ik nou!?! Ik moet iets bedenken maar wat? *(gaat zitten met zijn hoofd in zijn handen)* Denk denk denk!!

ELS: *(komt op)* Wat zit jij hier te doen?

HAROLD: Ik probeer na te denken

ELS: Waarover?

HAROLD: Ik bedenk een laatste mogelijkheid om de zaak te winnen.

ELS: O, daar over.

HAROLD: Jij houdt je daar natuurlijk helemaal niet mee bezig.

ELS: Ach ik volg het wel maar het is allemaal zo droog, zo saai.

HAROLD: Vindt je?

ELS: Ja, sommige dingen vind ik irritant want dan ben ik het er niet mee eens. *(Harold zakt weer met zijn hoofd in zijn handen)* Dan heb ik de neiging er iets van te zeggen.

HAROLD: Zou je mij weer alleen willen laten ik wil nadenken Els.

ELS: *(gaat onverstoorbaar verder)* Ik zou dan willen zeggen: Het klopt niet wat je zegt. Neem nu Egbert bijvoorbeeld. Hij zegt dat mevrouw Kloo niks verkeerd heeft gedaan en dat ze redelijk en logisch heeft gehandeld. Dat klopt niet! Mevrouw Kloo had volgens Artikel 112d eerst moeten overleggen met familie Bosma. Dat heeft mevrouw Kloo niet gedaan. *(Harold veert ineens op)* Bovendien heeft ze zoveel takken weggehaald dat ze kon weten dat de boom om zou vallen.

HAROLD: Wat zei je Els?

ELS: Wat bedoel je?

HAROLD: Over dat artikel?

ELS: O dat. Nou de takken waren wel eigendom van mevrouw Kloo maar omdat ze onderdeel van de boom zijn moet ze wel overleggen met de eigenaren van de boom. Artikel 122d noemt dat overlegplicht en daar heeft mevrouw Kloo zich niet aan gehouden. Mevrouw Kloo heeft dus NIET redelijk gehandeld.

HAROLD: Maar dat is fantastisch. Hiermee kan ik de zaak winnen!

ELS: Met wat ik net zei?

HAROLD: Ja! *(doet zijn armen wijd)* Laat me je omhelzen.

ELS: *(hand hem tegen)* Dat zouden dan ongewenste intimiteiten zijn op het werk. Ik weet nu het een en ander van de wetten in ons land.

HAROLD: Hartelijk bedankt!

ELS: Ach ja. Ik lees alleen die boeken van jou. Waarom weet jij dat eigenlijk niet? Het zijn jou boeken!

HAROLD: Ja, daar zeg je me wat. Misschien ben ik niet zo geschikt voor dit vak. *(legt het papier terug bij de rechter zijn tafel)*

RECHTER: *(komt op)* Kunnen we verder?

HAROLD: Ja ik ben klaar. *(in zichzelf)* Hoe kan ik dit het beste brengen?

ELS: Ik haal iedereen wel even. *(gaat af)*

RECHTER: Ik wilde de zaak kort houden, ik moet vanmiddag ergens anders heen.

HAROLD: Ik heb slechts nog een laatste opmerking.

RECHTER: Mooi zo.
(iedereen komt op)

RECHTER: Gaat u allen zitten. *(iedereen gaat zitten)* Hierbij open ik de zitting en geef het woord aan advocaat de la Staire.

HAROLD: *(gaat staan)* Dank u edelachtbare. Mijn collega zegt dat zijn cliënt redelijk heeft gehandeld. Ik zal proberen te bewijzen dat dit niet zo is.

EGBERT: *(spottend)* Hoe wil je dat bewijzen!

HAROLD: De takken mogen dan wel eigendom zijn van mevrouw Kloo, de boom is eigendom van familie Bosma. De takken zitten aan de boom vast en Artikel 122d zegt dat mevrouw Kloo dan de **plicht** heeft om te overleggen met familie Bosma als ze haar takken wil gaan snoeien! *(trots)* Dit heeft mevrouw Kloo niet gedaan en daarom heeft zij niet redelijkerwijs gehandeld.

EGBERT: *(geschrokken)* Wat!

MVR. KLOO: Klopt het wat hij zegt?

MEN. BOSM: *(blij)* Goed gedaan!

EGBERT: *(zoekt in een boek)* Artikel 122d.

MVR. KLOO: Wat staat er? Wat staat er? *(geeft Els een knipoog en steekt zijn duim omhoog)* Heeft die lummel gelijk?

MVR. BOSM: Gaan we winnen?

RECHTER: Stilte! Ik geef het woord aan advocaat Lankoor.

EGBERT: Mijn collega heeft gelijk. Mijn cliënt had eerst moeten overleggen met familie Bosma en dat heeft zij niet gedaan.

RECHTER: Goed. Wil een van de beide advocaten nog iets zeggen? *(beide knikken nee)*
 Dan zal ik mij terug trekken om uitspraak te doen. *(gaat af)*
(iedereen blijft zitten)

EGBERT: *(tegen Harold)* Waarom kom je zo laat met dit artikel?

HAROLD: Ach, je moet het beste altijd voor het laatste bewaren.

MVR. BOSM: Hebben we nu gewonnen?

HAROLD: We maken wel een goede kans.

MVR. KLOO: Als jullie maar weten dat ik geen cent aan jullie betaal.

HAROLD: De uitspraak van de rechter is bindend mevrouw Kloo.

RECHTER: *(komt op en gaat zitten)* Ik zal nu uitspraak doen in de zaak Kloo vs Bosma.
(tegen Els) Wilt u dit wel notuleren, dit is de uitspraak en dat is nogal belangrijk.

ELS: Moet het echt? *(zucht)* Goed dan.

RECHTER: De Eis van mevrouw Kloo voor de reparatie kosten van de schuur wordt afgewezen. *(mevrouw en meneer Bosma juichen)* Doordat mevrouw Kloo verzuimd heeft overleg te plegen is de snoeiactie illegaal en zijn alle gevolgen van dien voor rekening van mevrouw Kloo en het zelfde geldt voor de dokterskosten. Familie Bosma hoeft u dus geen 4245 euro te betalen. Wat de tegeneis van familie Bosma om een nieuwe boom van mevrouw Kloo te krijgen oordeelt de rechtbank dat die eis wordt afgewezen. Twee redenen liggen hieraan ten grondslag. Reden 1: een nieuwe boom mag niet gepland worden op die plek omdat dit te dicht bij de grens is van mevrouw Kloo. Reden twee is dat familie Bosma zelf heeft voorgesteld aan mevrouw Kloo de boom te weg te halen als zij de kosten zou betalen. De boom is nu weg zoals familie Bosma wilde en daarom is het niet logisch een nieuwe te eisen. *(meneer Bosma baalt)* Wat betreft de boete voor het kappen zonder vergunning...

MVR. KLOO: Die ga ik echt niet betalen!

MEN. BOSM: Ik ook niet!

RECHTER: *(kijkt beide streng aan)* Die hoeft u beide niet te betalen! Er heeft geen kap plaatsgevonden maar de boom is omgevallen. Hiervoor is geen kapvergunning nodig en kan dus ook geen boete voor worden gegeven. Dit is wat de rechtbank bepaald. *(slaat met zijn hamer op tafel)*. De zitting is gesloten. *(staat op en geeft iedereen een hand)* Tot ziens. *(gaat af)*

MVR. BOSM: Nou ik ben toch wel tevreden met de uitspraak. We hebben niet alles wat we wilden maar dat geeft niet.

HAROLD: En u meneer Bosma? *(Els gaat af)*

MEN. BOSM: Ach het kon slechter.

HAROLD: U kunt er mee leven?

MEN. BOSM: Ja hoor.

MVR. KLOO: Nou ik vindt het een stomme uitspraak.

EGBERT: Uw claims zijn afgewezen maar de boete en de nieuwe boom hoeft u ook niet te betalen.

MVR. KLOO: Dat is waar maar wie betaalt de schuur en de dokterskosten nu?

MVR. BOSM: Als u ruimte zoekt voor spullen dan kunt u ze ook bij ons in de schuur plaatsen hoor.

MVR. KLOO: Ach, het zal ook wel los lopen.

MVR. BOSM: Ik ben blij dat het nu afgelopen is. (*staat op en geeft mevrouw Kloo een hand*)
hopelijk kunnen we nu weer gewoon met elkaar omgaan. Beter een goede buur
dan een verre vriend zeg ik altijd maar.

MVR. KLOO: (*geeft een hand*) Dat is waar.

MVR. BOSM: (*tegen meneer Bosma*) Toe dan geef jij ook eens een hand.

MEN. BOSM: (*treuzelend*) Moet dat.

MVR. BOSM: We zijn burens en we moeten met elkaar verder. Dat kunnen we het beste doen
in goede omgang met elkaar.

MEN. BOSM: (*geeft onwillig mevrouw Kloo een hand*) Oké dan.

EGBERT: Fijn dat alles nu dan ook opgelost is.

ELS: (*komt op*) Harold, je vader is aan de telefoon.

HAROLD: Dat is een belangrijk telefoontje, die moet ik aannemen.

MVR. BOSM: Moeten wij nog ergens op wachten of zijn we klaar?

HAROLD: We zijn klaar. U krijgt de notulen nog thuis gestuurd.

MEN. BOSM: Dan gaan we.

MVR. BOSM: Tot ziens (*gaat af met haar man en Harold*)

EGBERT: Ook u krijgt de uitspraak op papier toegestuurd.

MVR. KLOO: Kan ik nog in hoger beroep?

EGBERT: Dat is mogelijk maar ik denk dat de uitkomst het zelfde zal zijn.

MVR. KLOO: Wat zou u doen?

EGBERT: Ik adviseer u om het niet te doen.

MVR. KLOO: Dan moest ik het maar niet doen. Ik wilde u nog bedanken voor uw
inspanningen. (*geeft Egbert een hand*)

EGBERT: Graag gedaan.

MVR. KLOO: Tot ziens (*gaat af*)

ELS: Zo dat zit er ook weer op.

EGBERT: Zeg dat wel.

ELS: Tevreden.

EGBERT: Mijn cliënt is tevreden dus dan ben ik dat ook wel. (*denkt even*) Toch vraag ik
me af hoe het nu ineens komt dat Harold dat wist van dat artikel.

ELS: Dat van die overlegplicht?

EGBERT: Ja, die bedoelde ik. Als hij dat al van tevoren wist dan had hij dat toch al veel
eerder in het proces ingebracht?

ELS: Toen wist hij nog niet eens van het bestaan van dat artikel af.

EGBERT: Hoe bedoel je.

ELS: In de laatste schorsing heb ik het tegen hem verteld.

EGBERT: (*verbaasd*) Jij!

ELS: Ja ik. Hij zat met zijn handen in het haar en wist niet meer hoe hij de zaak aan
moest pakken. Toe vertelde ik het over dat artikel en daarmee heeft hij de zaak
eigenlijk gewonnen.

EGBERT: Hoe wist jij van dat artikel af dan?

ELS: Ik las het in een van die wetboeken die ik de laatste dagen heb gelezen.

EGBERT: Nou snap ik het.

HAROLD: (*komt op*) Nou dat was mijn vader aan de telefoon.

EGBERT: Wat zei hij?

HAROLD: Hij vroeg hoe de rechtszaak was gegaan en dat heb ik hem verteld.

EGBERT: Zij hij verder nog iets over de opvolging.

HAROLD: Inderdaad. Daar hebben we het ook over gehad.

EGBERT: (*lichtelijk teleurgesteld*) Hij zal dit kantoor zeker wel aan jou overdoen.

ELS: Jij ben jij nu de baas hier?
HAROLD: Gedeeltelijk.
EGBERT: Hoe bedoel je.
HAROLD: Mijn vader stelde namelijk voor om ons samen dit kantoor te laten leiden. Ik ben het helemaal met hem eens. *(geeft Egbert een hand)* Gefeliciteerd directeur!
EGBERT: *(verbaast)* Wat? Ik directeur!
HAROLD: Ja, jij bent beter in de advocatuur en ik hou meer van contacten leggen en PR-taken. We passen op die manier perfect bij elkaar.
EGBERT: Dat stelde je vader voor?
HAROLD: Eigenlijk was het mijn idee en mijn vader was het er helemaal mee eens.
ELS: Dat moeten we vieren!
EGBERT: Ik kan het niet geloven.
HAROLD: Toch is het zo!
EGBERT: Ik mededirecteur.
HAROLD: Toch blijft het leuk dat ik in ieder geval een keer van je gewonnen hebt in de rechtszaal.
EGBERT: Eigenlijk heeft Els van me gewonnen.
HAROLD: Dat is waar. Dat brengt me op het volgende: we zouden je functioneren nog bespreken vandaag.
ELS: O ja, dat is ook zo.
HAROLD: Er zijn een aantal dingen waar we nog eens met elkaar over moeten hebben. Maar dat kunnen we beter een andere keer doen. *(tegen allebei)* Ik wil zeggen dat ik erg tevreden met jullie ben. Ik zal jullie voor geen goud willen missen. Ik stel voor om lekker wat te drinken en dan kan het weekend beginnen wat mij betreft. Ik pak de jassen. *(pakt de jassen)*
EGBERT: *(tegen Els)* Ga je nog de advocaten studie doen denk je?
ELS: Nou ik denk het niet. Ik vond het vanochtend maar erg saai.
HAROLD: Dan blijf je toch lekker bij ons werken!?
ELS: Ja maar dan wil ik wel opslag. Anders help ik jullie nooit meer met een rechtszaak.
HAROLD: Dat is goed. *(gaan gedrieën gearmd af)*

-- Doek --